

Magatala Naginales

१८८७-२-३३
मार्च

श्री

जैन आत्मानंद सप्तशक्ति

पूर्व ३० रु.
भाषु
आंडे ५ मेट.

प्रकाशक,
श्री जैन आत्मानंद सप्ता
भावनगर.

वीर सं. २४५६
आत्म सं. ३७
वि. सं. १६८८

भूल्य रा. १) पैरो ४ आना।

विषय-परिचय.

१ पुरातन प्रसा. विनयकांत कांतिलाल महेता १४५
२ श्री अक्तामर स्तोत्रना गुजराती... कांथानुवाद.	डॉ. अगवानदास मनसुभाई ... १४७
३ श्री तीर्थकर्यरित्र. मुनिश्री दर्शनविजयज्ञ महाराज. १५०
४ अमारी पूर्वहीनी यात्रा. मुनिश्री न्यायविजयज्ञ महाराज. १५४
५ दृश्यगुणपर्याय विवरण.	: अ ... शंकरलाल ढाबाभाई १५८
६ स्वदेश भावना. १६१
७ पूर्जनानी सङ्कलना. ले० चोकसी. १६२
८ मननु रहस्य अने तेतु नियंत्रण. ...	विठ्ठलदास मु० शाह ... १६४
९ वर्तमान समाचार. १६५
१० स्वीकार अने समालोचना. १६८
११ सुधारें! १६८

કलकत्तावाणाना विविध रंगोंथी मनोहर द्वारा द्वारा.

नाम.	कीमत.	नाम.	कीमत.
श्री नेमनाथस्वामीना लम्बो वरघोडा. ०-१२-०		श्री अनन्तस्मृति (दाढा साहेब) ०-६-०	
श्री महावीरस्वामीतुं समवसरण तथा		७ लेख्या. ०-६-०	
श्रीषुक राजनी स्वारी. ०-१२-०		मधुबिंदु. ०-६-०	
श्री केसरियाज्ञ महाराज. ०-८-०		श्री पानापुरीतुं जलमंहिर. ०-४-०	
श्री चंद्रगुप्तना सोण स्वप्न. ०-८-०		चित्रशाणा ग्रेस पुनावाणाना द्वारा. ०-८-०	
श्री निश्चला भाताना चौट स्वप्न. ०-८-०		श्री महावीरस्वामी. ०-८-०	
श्री समेतशिखरज्ञ सिंहक्षेत्र. ०-८-०		समेतशिखर तीर्थ चित्रावणी	
श्री राजगिरि सिंहक्षेत्र. ०-६-०		सोनेरी बाधन्डीग भाष्य. २-८-०	
श्री पानापुरीज्ञ सिंहक्षेत्र. ०-६-०		जंभुदीपनो नक्षेत्र रंगीन. ०-६-०	
श्री गिरनारज्ञ सिंहक्षेत्र. ०-६-०		नवतत्त्वना ११५ भेदनो नक्षेत्र रंगीन. ०-२-०	

नवां ते यां थे ल.

श्री गौतमस्वामी. ०-८-०	श्री पार्श्वनाथ ०-६-०
श्री पानापुरी जलमंहिर. ०-८-०	श्री समेतशिखरज्ञ ०-८-०

लघेः—श्री जैन आत्मानंहसभा—भावनगर.

भावनगर—आनंद प्रिन्टिंग ग्रेसमां शेठ देवयंद दामज्ञे आप्युं.

ॐ

श्री

ॐ

आत्मानन्द प्रकाश.

॥ वन्दे वीरम् ॥

बाह्यविषयव्यापोहमपहाय रत्नत्रयसर्वस्वभूते आत्मज्ञाने प्रथति-
तव्यम्, यदाहुर्बाह्या अपि—“आत्मा रे श्रोतव्यो मन्तव्यो निदि-
ध्यासितव्य” इति । आत्मज्ञानं च नात्मनः कर्मभूतस्य पृथक् कि-
चित्, अपि त्वात्मनश्चिद्रूपस्य स्वसंवेदनमेव मृग्यते, नातोऽन्यदात्मज्ञानं
नाम, एवं दर्शनचारित्रे अपि नात्मनो भिन्ने । एवं च चिद्रूपोऽयं
ज्ञानाद्याख्याभिरभिधीयते । ननु विषयान्तरज्ञानमेवद्वज्ञानरूपं दुःखं छिन्द्यात् । नैवम्,
सर्वविषयेभ्य आत्मन एव प्रधानत्वात्, तस्यैव कर्मनिबन्धनशरीर-
परिहे दुःखितत्वात्, कर्मक्षये च सिद्धस्वरूपत्वात् ॥

योगशास्त्र स्वोपज्ञविवरण—श्री हेमचन्द्रसूरि.

ॐ

ॐ

पुस्तक ३० } वीर सं. २४९०. माह. आत्म सं. ३७. } अंक ७ मो.

पुरातन प्रभा.

—*५५५*—

सत्य धर्म अहिंसा प्रधान,
जुग जुगतां जुना जैनत्वमां;
प्रथां जेना आतप पूर्ण तेजे प्रगत्या ते,
कुमारपाणना राज्य इरमाने—

ચંહનખાળાના સુચરિની એપિત—
 અણિંક નરેશ સમ શાસનલક્ષ્ય સહ—
 ક્ષમા પ્રધાન ગુણોથી ચુક્તા,
 ચાવીશ ચાવીશ પૂજય તીર્થંકર નયિત—

શાને ઠયાપે છે અંધકાર ?
 ગાઇ કયાં એ સુગુણગણની પ્રભા !
 પુરાતન પ્રભાતું એ સૌરભ,
 મહાગુજરાત પ્રાચીન સાર્થય—

 સહા કેને ચરણે છુકાવતું શીપ
 એ ગૌરવ આજે ગાપ્ય ?
 વર્ધમાનના વીર કોઈ સંતાન !
 શાસનરક્ષક એ હેવ ! યક્ષ !.....એ.....!

એકજવાર પુનઃ પ્રગટાવો
 વંહનીય વિશ્વને એ-વિમળ ચિત્તે—
 એ તેજેમય પુરાતન પ્રભા,
 પ્રભાનીય એ દીવ્ય જવાજદ્યમાન જ્યોતા.

બિનયકંત અંતિલાલ મહેતા.

—: અમદાવાદ :—

શ્રી ભક્તામરસ્તોત્ર-અતુવાહ.

૧૫૭

॥ ૩ ॥

શ્રી માનતુંગાચાર્યપ્રણીત શ્રીભક્તામરસ્તોત્રનો
ગુજરાતી કાંયાનુવાહ.

અતુવાહકર્તા—ડૉ. ભગવાનહાસ મનાસુખભાઈ મહેતા
એમ. બી. બી. એસ.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૨૫ થી શર.)

—:: શિખરણી ::—

તહારા જેવું બીજું ઝૂપ નથી.

ત્રણ લોકો કેરા ભૂષણૂરૂપ હે ! એક જ નકી,
રચાયો તું જેહી પ્રશામરસરંગી આણ થકી;
અરે ! તેની સંખ્યા પણ મહી મહું તેથલીજ છે,
અહો ! તહારા જેવું અપર ઝૂપ વિલુ ! નહિ જ છે. ૧૨

કુચાં તહારું સુખ ? કુચાં ચંદ્રભિંબ ?

કિછાં વસ્તુ તહારું સુર-નર-ક્રણીઓનેત્રહર આ ?
છતી લીધી જેણે ત્રણ જગતની સર્વ ઉપમા;
કલાંકે આહા ! તે મલિન શશિતું બિંબજ કિછાં ?
બને છે પાંડુ જે હિન મહિ પલાશોએ જ્યમ ધહાં. ૧૩

તહારા ગુણોની લોક વ્યાપકતા.

પ્રભુ ! પૂર્ણિમાના શાશી તણું કળાના ગણું સમા,
ગુણો શુભ્રો તહારા પ્રસરી જ રહે ત્રિલુલનમાં;
તું એક સ્વામીને ત્રિજગહોશ ! જે આશ્રિત થતા,
નિવારે તેને કષો ઊભિરુંચિ પ્રમાણે *વિચરતાં ? ૧૪

- ૧. પૃથ્વી. ૨. સુખ. ૩. સર્વ, નાગેંદ્ર. ૪. ફીકડું, નિરતેજ.
- ૫. આખરાનું આડ. ૬. ઉનજવલ. ૭. છુંચા પ્રમાણે.

* જે ગુણોએ પ્રભુ જેવા સમર્થ સ્વામીનો આશ્રય કર્યો છે, તેને યથેચુધપણું
વિચરતાં-ત્રણો લોકમાં બ્યાપ્ત થતાં કોણું અટકાવે ? કોધ નહિ. “ ધ્યિગ ધણી માથે કિયો રે,
કોણું ગંને નર ઘેટ.....વિમલજિન ! ”--શ્રીઆનંધનાન.

१४८

श्री आत्मानंद प्रकाश।

प्रलुब्धं निविकारीपण्युः—

नवाप्त शुः अत्रे ?—सुररमणीयी जे जगतभां,
न होरायुः त्वाँ मन जरीय विकारपथभां;
यणावे जे वाचु अच्युतगण्यु^१ कद्यांत समये,
यज्युः तेथी मेद गिरिशिखर शुः क्षेत्र समये ? *

१५

अनन्य भुवनहीय.

न धूमे वारो ना जरी पण वणी तेजपूर ना,
छतां रेलावे तुः सकल जगभां तेजपूर हा !
कहि ना ओलाये अच्युत यणावे तेह पवने,
अनेदो द्विवाऽ तुः जगपति ! प्रकाशी विलुपने. १६

‘यहे रविथी प्रलुब्धे माहिमा’—

असाचेना राहुकुथकी कही न तुः अस्तज थतो.
वणी ओडी साथे त्रिजग सहसा रूपष करतो;
नथी निरुद्धाये नौरहेथी भाडा तुज भाइमा,
भाइमाँ भुनीदा ! रविथी अहतो तुज महीमां; १७

अपूर्वं सुभवंद्र—

भाडा भेष्टांधारः दलित करतुः छुटित सहा,
झुपाये ना राहुवहनथो न वारिहथो कहा;

१. यणे नहि ते अच्युत, पर्वत. २. भेष, वादणा.
३. भाषात्म्य, प्रभाव, ४. पृथ्वीभां.

* कद्यांत काणे जे पवन पर्वताने पण यणायमान करे छे तेथी करीने शुः की मेदगिरितुः शिखर यज्युः छे ? तेम हेवांगनाओथा पण जे त्वारः मन जरा पण विकारमाणे होरायुः नथी तो तेमां शुः आश्र्य छे ?

† दीपकमां तो धूमाडा होय, वाट होय अने तेल पण प्रेरेतुः होय, अने पवनथी ते आकाश पण जाय; परंतु ओमांतुः कशुंय त्वारामां नथी, छतां तुः त्रष्णे भुवनने प्रकाशित करे छे ! तेथी हो प्रलुब्ध ! तुः क्षेत्र ज्ञूताज प्रकारनो दीपक छे !!

१. भेष, वादणा.

શ્રી ભક્તામરસ્તોત્ર-અનુવાદ.

૧૪૯

વિરાજે છે એવું રમણીય મુખાંષુજ તુજ તે,

પ્રકાશાતો વિશ્વે શાશ્વતર અપૂર્વ સ્વરૂપાં એ !

૧૮

સૂર્ય-ચંદ્રનું શું કામ છે ?

શાશ્વતી શું રાતે ? હિનકર થકી શું તિનમહીં ?

મુખેંહુથી તહારા તિમિર ટળો જતાં જિન ! અહીં;
મહીમાં પાકેલા વનગણું જિહાં શાલિભરથી,

અહો ! ** કાર્ય ત્યાં શું જલભર-નમેલા જલહથી ?

૧૯

કયાં તું ? કયાં હરિ હરાહિ ?

તુંમાં × ભાસે જેવું પ્રસરે લઈને જ્ઞાન અતિશે,

ન ભાસે તેવું તે કહી હરિહરાહિ જન વિષે;
મહતા પામે છે જ્યમ મણિમહીં તેજ સ્કુરતું,
કહી ના તેવું તે કિરણુયુત કાચે ચમણું.

૨૦

ગણું સારે હીઠા પ્રભુ ! હરિહરાહિજ જગમાં,

હીઠા જેને ત્યારે કૃદ્ય ધરતું તોપ તુજમાં;

તને હિઠાથી શું ? જિન ! ભૂમિમહીં જે થકી ખરે,
બીજ જન્મોમાંયે મન અપર કોઠ નજ હરે.

૨૧

(ચાલુ)

૨. ચંદ્ર. ૩. સૂર્ય. ૪. વાહણા, મેધ.

૫. અવકાશ કરીને. ૬. વણણુ. ૭. શાંકર.

++ ચંદ્ર અંધકારને દૂર કરે છે, પ્રભુનું મુખ મહા મોહ-અંધકારને દૂર કરે છે; ચંદ્ર રાત્રિએ ઉદ્ઘાટન પામે છે, પ્રભુમુખ તો સહા ઉદ્ઘાટન પામેલું છે; ચંદ્ર રાતુથી તેમજ વાહણાથી છુપાય છે, પરંતુ પ્રભુનું મુખ તેમ છુપાતું નથી. આમ પ્રભુનું મુખકમલ વિશ્વમાં પ્રકાશ કરતો હોઠ અપૂર્વ ચંદ્ર છે !

** જ્યારે ક્ષેત્રોમાં શાલિ પાકી ગયા હોય ત્યારે જલથી નમી પડેલા મેધનું શું પ્રયોજન છે ? તેમ પ્રભુના મુખચંદ્રથી અંધકાર ટળો ગયો છે, તો પછી હિવસે સૂર્યનું શું કામ છે ? રાત્રિએ ચંદ્રનું શું કામ છે ?

+ તહારામાં અવકાશ કરીને જ્ઞાન જેવું શાબે છે તેવું વિષણુ-શાંકર આદિમાં શાખતું નથી. કયાં મણિ ? કયાં કાચ ?

અગિયાર અંગમાં નિરૂપણ કરેલ-
શ્રીતીર્થકરચરિત્ર.

શ્રી જ્ઞાતાસૂત્ર.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૩૦ થી શરૂ)

ત્યારખાદ તે જિતશનુ, પરિવાજિકાએ ઉત્પન્ન કરેલ પ્રેમવાળા હૃતને
ઓલાવે છે, ઓલાવીને યાવત....જવાને ઉપડે છે. (સૂત્ર ૭૪)

ત્યારે તે જિતશનુ વિગેરે છાંચે રાજના હૃતો જ્યાં મિથિલા છે ત્યાં જવા
પ્રયાણુ કરે છે ત્યારખાદ છાંચે હૃતો જ્યાં મિથિલા નગરી ત્યાં આવે છે, આવીને
મિથિલાના મોટા ઉદ્ઘાનમાં પોતપોતાના સૈન્યના તંબુઓ નાખે છે—ઉતારો કરે
છે, ઉતારો કરીને મિથિલા રાજ્યધાનીમાં પ્રવેશ કરે છે, પ્રવેશ કરીને જ્યાં
કુંભરાજ ત્યાં જય છે જઈને દરેક દરેક હાથ જોડીને પોતપોતાના રાજનાં
વચ્ચેનો જણ્ણાવે છે ત્યારખાદ તે કુંભરાજ તે હૃતોના આ કથનો સાંભળીને
કોધિત બની યાવત.....ત્રણ વળીવાળી ભૂકૂરી ચડાવીને આ પ્રમાણે કહે છે—હું
વિદેહની શ્રેષ્ઠ રાજકુન્યા મહલીકુમારી તમોને આપવાનો નથી. એમ કહી એ
છાંચે હૃતોને સત્કાર—સાન્માન રહિત પણે પાછલા દરવાનેથી કાઢી મૂકે છે.

ત્યારપણી જિતશનુ વિગેરે છાંચે રાજના હૃતો કુંભરાજએ અસતકાનિત
અસાન્માનિત પાછલે દરવાનેથી કાઢી મૂકેલા થકા જ્યાં પોતપોતાના દેશ છે,
જ્યાં પોતપોતાના નગરો છે, જ્યાં પોતપોતાના રાજનો છે ત્યાં આવે છે
એ હાથ જોડીને આ પ્રમાણે ઓલે છે—એ રીતે હે સ્વામી ! ખરેખર એમે
જિતશનુ વિગેરે છાંચે રાજના હૃતો એક સાથેજ જ્યાં મિથિલા, યાવત.....
અપદ્ધારથી કઢાવી મંડે છે. તો હે સ્વામી ! કુંભરાજ વિદેહની વરરાજકુન્યા
મહલીકુમારી આપવાનો નથી. પોતપોતાના રાજને આ વીતક જણ્ણાવે છે.

ત્યારે તે જિતશનુ વિગેરે છ એ રાજનો તે હૃતો પાસેથી આ કથન
સાંભળી અવધારી કોધિત બનેલા એક બીજને હૃત મોઝલે છે, હૃત મોઝલીને
આ પ્રમાણે કહે છે—હે દેવાણુંભિયો ! ખરેખર એ રીતે આપણુ છ એ રાજના
હૃતો એક સાથેજ, યાવત....કઢાવી મૂક્યા. તો હે દેવાણુંભિયો ! ખરેખર આપણે
કુંભરાજ સાથે શુદ્ધ કરવું તે શ્રેયસ્કર છે. આ પ્રમાણે કહીને એક બીજના
વિચારો જણ્ણાવે છે, જણ્ણાવીને સ્નાન કરી હુથારારો ધરી હાથી પર એસી

શ્રીતીર્થકર્યાચિત્ર.

૧૫૨

કોરંટદામ તથા માલાએ પહેંદી યાવત....સહૈદ શ્રેષ્ઠ ચામરો વડે વીંજતા મોટા ઘોડા હુથી રથ અને સમર્થ ચોઢાએ સહિત ચાતુરંગીણી સેના સાથે વીંટા-એલ સર્વ ઋદ્રિથી યાવત....અવાજવડે પોતપોતાના નગરોમાંથી યાવત....નીકળે છે. નીકળીને એક સાથે મળે છે મળીને જ્યાં મિથિલા છે ત્યાં જવા ઉપડે છે.

ત્યારખાદ કુંભરાજા આ હકીકત પામી જવાથી સૈન્યચિંતકુને માલાવે છે, માલાવીને આ પ્રમાણે કંઈ છે-જદ્દીજ ઘોડા, યાવત સૈન્યને તૈયાર કરે. યાવત....આજા પાછી આપે છે.

ત્યારખાદ કુંભરાજા નાહી તૈયાર થઈ હુથીપર ચડી કોરંટ પુષ્પની માલા ધરી શ્વેત ચામરવડે વીંજતો મોટા ઘોડા વિગેરથી વીંટાએલ મિથિલાના મધ્યથી નીકળે છે. નીકળીને વિટેણ દેશની વચ્ચમાં થઈ જ્યાં દેશની સરહુદ છે ત્યાં આવે છે. આવીને સૈન્યનો પડાવ નાખે છે. તેમ કરીને જિતશત્રુ વિગેર છબે રાજાએને પાછા વાળવા માટે ચુદ્ધ સંજૂદ થધ રહે છે. ત્યારે તે જિતશત્રુ પ્રમુખ છબે રાજાએ જ્યાં કુંભરાજા છે ત્યાં આવે છે, આવીને કુંભરાજા સાથે લડે છે. ત્યારે તે જિતશત્રુ વિગેર છબે રાજાએ કુંભરાજાના સૈન્યને હણે છે, વાંભરે છે, મોટા ચોઢાએને કાપે છે, ચિનહુ ધ્વનિ મતાકાએને તોડી નાખે છે. માણુનું રક્ષણું પણ મુશકેલીથી થઈ શકે તેવી સ્થિતિ ઉસી કરે છે અને ચારે તરફથી પાછા હડાવે છે. ત્યારખાદ તે કુંભરાજા જિતશત્રુ વિગેર છબે રાજાએ વડે હણ્ણાએલ વીંણરાનેલ, યાવત....પીછે હડવાળો થચ્છા થકેલ સામર્થ્યરહિત, ખલરહિત, વીર્યરહિત યાવત....શત્રુ સૈન્યને રોકી નહીં શકાય એમ ચીંતવી જદ્દી જદ્દી યાવત....એકહમ જ્યાં મિથિલા છે ત્યાં આવે છે આવીને મિથિલામાં પ્રવેશ કરે છે. પેસીને દરવાજા બંધ કરે છે બંધ કરીને રક્ષણુમાટે તૈયાર રહે છે.

ત્યારખાદ તે જિતશત્રુ વિગેર છબે રાજાએ જ્યાં મિથિલા છે ત્યાં આવે છે આવીને મિથિલા નગરીના જન સંચારને રોકે છે. હિશા જવા આવવાનું રોકે છે. (ઉચ્ચાર રહિત કરે છે) અને ચારે બાળુથી સર્વ રીતે ઝંધીને રહે છે.

ત્યારે તે કુંભરાજા મિથિલા રાજધાનીને ઘેરે ઘાલ્યો છે એમ જાણીને અંદરની કચેરીમાં સિંહાસન પર એસીને તે જિતશત્રુ વિગેરે છ રાજાએના છિદ્ર લૂલ કે મર્મને ન પામવાથી અનેક રસ્તા ઉપાય તથા ઔત્યાતિકાદિ ચાર બુદ્ધિવડે વિચાર કરવા છતાં કાંઈ પણ રસ્તો કે ઉપાય ન મળવાથી કુંઠિતમન વિચારવાળો બની યાવત....ચિંતવે છે.

આ તરફ વિદેહની શ્રેષ્ઠ રાજકન્યા મહલીકુમારી સનાન કરીને યાવત.... ઘણી વામન દાસીએથી વીંટાએલ જ્યાં કુંભરાજા છે ત્યાં આવે છે, કુંભરાજાના

१५२

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ચરણોને સ્પર્શ કરે છે ત્યારે કુંભરાજ મહલીકુમારીને બોલાવતો નથી જોતો નથી, મૌન રહે છે ત્યારે મહલીકુમારી કુંભરાજને આપ્રમાણે કહે છે—
હે પિતાજ ! તમો પ્રત્યેક દિન મને આવતી જોઈને યાવત....(ઉત્સંગમાં) એસારો છો પણ આજે તમો કુંઠિત મનવાળા થધ શું વિચારે છો ?

ત્યારે તે કુંભરાજ મહલીકુમારીને આ પ્રમાણે કહે છે—હે પુત્રી, તારા માટે જિતશરૂ વિગેરે છ રાજાઓએ હૃત મોકલ્યા હતા, તેઓને મેં સત્કાર કર્યા વિના, યાવત....કાઢી મૂક્યા. ત્યાર બાદ તે જિતશરૂ વિગેરે તે હૃતો દ્વારા આ કથન સાંભળીને કોષિત થયા થકા મિથિલા રાજધાનીને સંચાર રહિત (ખનાવી), યાવત....રહે છે. તેથી હે પુત્રી, હું તે જિતશરૂ પ્રમુખ છ રાજાઓના છિદ્રો નહીં પામવાથી યાવત વિચાર છું.

ત્યારખાદ તે વિદેહની રાજકન્યા મહલીકુમારી કુંભરાજને આ પ્રમાણે કહે છે—હે પિતાજ ! તમો કુંઠિતમન સંકલ્પવાળા બનીને ચિંતા ન કરો. હે તાત ! તમો તે જિતશરૂ વિગેરે છ એ રાજાઓ પાસે અલગ અલગ ખનાવી રીતે શુસ્ત હૃતો મોકલેલા. અને પ્રત્યેકને આ પ્રમાણે જણાવો— “તને વિદેહની શ્રેષ્ઠ રાજકન્યા મહલીકુમારી આપુ છું.” એમ કહીને સંદ્યાકાળો મનુષ્યો વિભરાતા હોય ત્યારે મનુષ્યો ધરમાં વિશ્રાંતિ લેતા હોય ત્યારે એકેકને મિથિલા રાજધાનીમાં પ્રવેશ કરાવો, પ્રવેશ કરાવીને ગર્ભધરમાં લઈ જાઓ. મિથિલા રાજધાનીના દુરવાજ બંધ કરો બંધ કરીને તૈયાર થધ રહે. છે.

ત્યાર બાદ ત જિતશરૂ વિગેરે છ એ રાજાઓ સવાર થતાં, યાવત....નાળીની વચમાં સ્વર્ણભય માથે છિદ્રવાળો પશ્મ ઉત્પલોથી હાંડેલી પ્રતિમાને જીને છે. આ વિદેહની શ્રેષ્ઠ રાજકન્યા મહલીકુમારી છે એમ ધારી મહલી-કુમારીના દ્રૂપમાં ચૈવનમાં તથા લાવણ્યમાં મોહિત લુણ્ધ યાવત....અધ્યવસાય-વાળા અનિમેષ ફૂદ્ધિએ જોઇ રહે છે.

ત્યારખાદ તે વિદેહની શ્રેષ્ઠ રાજકન્યા મહલીકુમારી સ્નાનકરી યાવત....પ્રાયશ્ચિત લઈ સર્વ અલંકારોથી વિભૂષિત બની ધણી વામન યાવત....વિંટાઓલી જયાં નાળીઘર છે જયાં સ્વર્ણમૂર્તિ છે ત્યાં આવે છે આવીને તે મૂર્તિના-માથેથી તે કૂલોને હુર કરે છે, ત્યારે તેમાંથી ગંધ છૂટે છે. કે સાપના મુરદાનેવી છે યાવત....ધણી ખરાળ છે. ત્યારે તે જિતશરૂ વિગેરે તે ખરાખવાસથી ગભરાયા થકા પોતપોતાના ઉત્તરાસનથી નાક હાંડે છે. હાંકીને પરાજમુખ ઉભા રહે છે.

श्रीतीर्थकर्त्तारम्

१४३

त्यारे ते विदेहनी श्रेष्ठ राजकन्या महलीकुमारी जितशत्रु वर्गेरेने आ प्रभाणु कडे छे: हे देवाणुप्रियो! तमो शा साढ़ पोतपोताना उत्तरासाणुथी नाक ढांडाछ्या अने पराऊसुअ उभा छे?

त्यारे ते जितशत्रु वर्गेरे महलीकुमारीने आ प्रभाणु कडे छे-हे देवाणुप्रियो! खरेखर अमो आ खराण हुर्गंधथा गलराघेला पोतपोताना, यावत.... उभा छाँच्या.

त्यारभाद ते विदेहनी श्रेष्ठ राजकन्या महलीकुमारी जितशत्रु वर्गेरेने आ प्रभाणु कडे छे-हे देवाणुप्रियो! यदि आ सोनानी यावत...प्रतिभामां हुमेशां ते ते प्रकारना सुन्दर अशन, पान, आहिम तथा स्वाहिमने: एकेक डोणीच्या नाणवाथी आ प्रकारनो खराण पुहगाल सडो उत्पन्न थयेचे. तो पछी आ ओढारिक शरीर के जे थुऱ्ह काढे छे, उक्ती करे छे, पित पाडे छे, शुक लेही अने पडने अरे छे, हुगंधी, श्वासेश्वास ल्ये छे-भूऱ्हे छे खराण मूत्र तथा गंधाती विधाती भरेल छे अने सडो, यावत....स्वलाव वाणुं छे ते ओढारिक शरीरनुं केवुं परिखुमन (सडो) थरेचे?

तो हे देवाणुप्रियो! तमो भानवी काम लोगोमां जोडाच्या नहीं, अंधाच्या नहीं, लालच्यु अनो नहीं, मूठ अनो नहीं (मुंजाच्या नहीं) पामवा आटे तहीन अनो नहीं.

हे देवाणुप्रियो? ए रीते खरेखर तमो अने हुं आथी वीजे लवे अपरविदेहमां सलीलावती विजयमां विनशेका राजधानीमां माहाअव विगेरे सातेज्ञ बालभित्र राज्ञाच्या हता. साथे उत्पन्न थया. यावत....दिक्षित अन्या हता. हे देवाणुप्रियो! त्यारे मो आ डारण्याथी श्वीनाम गोव कर्म बांध्यु. ज्यारे तमो यउथ अक्ता स्वीकारी विचरता त्यारे हुं छक्ता अक्ता स्वीकारीने विचरतो. बाकी अधुं ते प्रभाणु समजवुं.

हे देवाणुप्रियो! त्यारभाद तमो अंतक्ले मृत्यु पामीने ज्यांत विमानमां उमन थया. ज्यां तमाशी कंडक न्यून अत्रीया सागरोपम प्रभाणु स्थिति हुती. त्यारभाद तमो ते देवक्लेक्थी सीधा अवीने आ जंभुदीपमां यावत....पोतपोताना राज्यो पामीने रहेचे छे.

हे देवाणुप्रियो! हुं त्यारभाद ते देवक्लेक्थी आयुष्यनो क्षय थवाथी यावतु-....पुत्री रुपे जन्मेये.

अरे शुं तमो भूली गया? के त्यारे ज्यांत नामवाणा श्रेष्ठ विमानमां वसता संकेत कर्यो हतो, ते देवक्लतिनी स्थितिने याद करो के आपणु एक शीजने प्रतिषेध करवो. ते संकेत हतो. (चाहु)

અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા.
 (એતિહાસિક દાખિયે.)
 લેખક:—મુનિ ન્યાયવિજ્યજી
 (ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૩૪ થી શરૂ.)

આ પૂર્વ દેશની યાત્રાના ઔતિહાસિક લેખમાં હવે પછી નવાં નવાં સ્થાનોનો છતિહાસ (કાસીમબજાર, બાંસી, મદારહીલ, ક્ષત્રિયકુંડ આહિનું ધાર્થં જાણવા જેવું વર્ણન આસ મહેનત અને તપાસ કરી અનેક વિગતો લેખક મુનિ મહારાજે મેળવી છે. આમાં ભદ્રિલપુર, સિવાય પૂર્વદેશની યાત્રાનું વર્ણન આપેલ છે. અને ભદ્રિલપુર, અયોધ્યા, સૌરીપુરી, હસ્તીનાપુર, આહિનું વર્ણન પછી આપવામાં આવશે. આ આપે લેખ પૂર્વ દેશની યાત્રાનું સંપૂર્ણ વર્ણન આવી ગયા પછી તે બધું વર્ણન એક અંથ તરફિક કે જે યાત્રાળુઓને ભોગીયા સમાન થધ પડે તેવું છે). તે ડોધપણ જૈનબંધુ કે બહેનની આધિક સહાય મળે તો આ સભા તરફથી પ્રગટ કરવામાં આવશે. સહાય આપનાર ગૃહસ્થની છંચા સુજાપ લેટ કે અધ્ય કિંમતે તે અંથનો સહાય્ય સભા કરી આપશે.

(સંકેતરીમ્યા)

કલકત્તા—ભારતનું અંગેજ રાન્યનું ભૂતપૂર્વ પાટનગર, અને હિન્દુસ્તાનનું ગ્રથમનંબરનું શહેર ગણ્ય છે. અહી સુંભદ્રની ધમાલ કે ગીય વસ્તી નથી, છતાંય કલકત્તા શી અને ધી માં આજ હિન્દના દરેક શહેરો કરતાં એડી જાય તેમ છે, ઓમ કહેવામાં હું લગારે અતિથીઓનિ નથી કરતો. અહી અનેક મારવાડી અને બંગાલી શ્રીમાનો વસે છે તેમ અનેક કલાકારો, કલાપ્રેમીઓ, વિજાતીઓ. અને વિદ્યાન ધીમાન મહાતુલાવો વસે છે. શી અને ધીનો આવો સંચાગ વિરલ જ જોવામાં આવશે.

પૂર્વ દેશની યાત્રાએ આવનાર દરેક જૈનો પ્રાયઃ આ મહાનગરની યાત્રાએ જરૂર આવે છે. શ્વેતાંધ્ર જૈનો માટે કુલચંદ સુકૃતિમ જૈનધર્મશાળા ઠે૦ બઢાબળર શામાયાધ્યક્ષણ નં. ૩ છે. તથા તપગંછ જૈન ઉપાય કેન્દ્રિગ સ્ટ્રીટ નં ૬૬, તથા ધનસુખદાસ જેઠેમલ જૈનધર્મશાળા ઠે. અપર સરકયુલર રોડ, અદ્રિદાસ ટેમ્પલસ્ટ્રીટ નં. ૪૪ અને દાદાવાડી આહિ ઉત્તરવાનાં સાધનો છે. બીજી ધર્મશાળા પણ છે પરન્તુ જૈનો માટે તો ઉપરનાં સ્થાનો અનુકૂળતા લયાં છે.

તુલાપદીમાં એક મોટું લબ્ધપંચાયતી જુનાલય છે તેના દ્વારા આપેલી સાથી શ્રીમાલસાથ, ઓસવાલ-મારવાડીસાથ, ગુજરાતિસાથ, અને અણુમગંજ સાથના ભાઈઓ છે. દરેક ગંધીવાળાનું આ મંહિર છે; તેમાં કામ કરે છે અને લાલ વ્યે છે. તેમાં ઉપર આદિનાથજી અને નિયે શાન્તિનાથજી મૂળનાયક છે, ચૌમુખજીમાં શ્રી વીરપ્રભુ આદિ છે; તથા શામળીયા પાર્વનાથજીની એક મનહર પ્રતિમા છે.

ઇન્ડિયન મીરર સ્ટ્રીટ ધર્મતલા નં ૬૬ કુમારસિંહ હોલમાં ઉપર મંદિર છે. સુંદર,

अमारी पूर्वोदयानी यात्रा.

१५५

भनेहर आरम्भी धुमरी छे तेमां भूज नायक श्रीयुगादिते-आहिनाथ प्रभु छे. तेमज स्थिरकी प्रतिमाओं बहुज रमणीय अने दर्शनीय छे. तेमां पशु आहिनाथ प्रभु भूज नायक छे.

डेनीगस्ट्रीट नं. ६६ तपगच्छ उपाख्यमां उपरने माजे हमें नवु, नानु^१ अने रमणीय मंहिर बन्धु^२ छे, तेमां वीरप्रभु, आहिनाथ प्रभु अने शान्तिनाथ प्रभुनी बहुज प्राचीन अने आकर्षक प्रतिमाओं छे.

अपर सरकुलर रोड उपर (श्याम अमर) सुकिंच लैन टेम्पल गार्डनमां पाश्वनाथ अगानमां विशाळ सुंदर त्रिष्णु ज्ञानाखयो छे. तेमां एकमां सुंदर हाहावाडी छे. हाहावाडीना हाहासाहेअना मंहिरमां अमरनामाशकटावसुन श्री स्थुलसद्गु तथा हाहाजीनी पाहुडा छे. त्यां सामेज तणाव छे अने तेनी बाजुमां श्री भद्रावीर स्वामिनुं पंचायति मंहिर छे, अने विशाळ धर्मशाळा छे, कार्तिकी पूर्णिमानो भव्य, भनेहर अने अजेऽवरयोऽा अडींज उतरे छे अने ऐ द्विष्ट अदिंज रहे छे. तेमज धर्मनाथ प्रभुनी पालाभी पशु अदींज पधरावे छे. आ वरयोऽा एतो सुंदर अने अपकाअन्ध नीको छे के मात्र कलकताना ज निः किन्तु समरत आरतना लैन संधना गौरव ३५ छे. लैतोमां तो शुं किन्तु आरतना छतर धर्ममां पशु आ आवो वरयोऽा जबले ज नीकारो इशे. आनी व्यवस्था, गोडवाण अने आकर्षकता आहि अधुं कलकता अने अशुभगंजनो श्वेतांधर संध ज करे छे. आ भद्रावीर स्वामीना मंहिरनी अहारनी धर्मशाळा वटावीने जतां सामे ज राय अदिहासद्गु सुशीमनुं अंधामेव श्री शीतण नाथ प्रभुनुं मंहिर आवे छे. मंहिर बहुज सुंदर, रणीयामण्डु अने आकर्षक छे. विविध प्रकारना काचनी गोडवाणी अने रचना एवी सुंदर छे के कलकतामां आवानार दरेक स्वदेशी विदेशी ग्रवासीओं मंहिरना दर्शनार्थे अने निरीक्षणार्थे अवश्य आवे छे. द्वानवीर धर्मवीर बाषुराय अद्रीहासद्गु अने अठणक धन अर्ची आ भव्य मंहिर अंधावी अगणीत पूर्ण उपार्जित कर्युं छे. तेमो न्यां सुधी अवीत रव्वा त्यांसुधी निरंतर काम चालुज रहेतुं. जेम अहारनी रोनक जेवा योग्य छे तेम अंहरना सुंदर कलाना नमुना ३५ आवा लाववाडी चित्रो, भिनाकारी काम अने रचना आस दर्शनीय छे. भूज नायक प्रभु श्रीशीतणनाथज्ञनी परमशीतल, आल्हाहक अने चमत्कारी भूर्ति अधाने भक्ति भावथी नमवा प्रेरे छे. आ मंहिरना अभ्युदीपकनी भसी कणी निः परन्तु भीला होय छे. मंहिरनी सामे अहार राय अद्रीहासद्गु अने भक्ति भावे हाथ जेती अडेली भूर्ति छे तेनी पाजण सुंदर तणाव छे, बाजुमां सुंदर युद्ध भनिहर छे, शीज बाजु पोतानुं मकान अने अंगदो छे. आ मंहिरनी अव्यताथी आकर्षाधने रोज संभ्यायांध यात्रीडा आवे छे. अपेरे अने सांझे अंगाणा बाषुओं इवा आवा आवे छे. तेमज पाश्वात्य मुसाइरो पशु आवी भांहरनी धांधणी, रोनक अने रचना जेघ झुशायुश थध न्यय छे अने आने Beauty of Bengal कहे छे. लेई कर्जने आ मंहिर जेघ बहुज झुशाली प्रहरित करी हती अने ते वधते प्रसन्नवदने तेमणे उच्चायुं हतुं के “ हिन्दों झुशाली व्यापार जेनोना हाथमां छे. सवितानारायणु पोताना उद्य काल समये जे किरणो हैं के छे ते समयो अने आविन तेम कार्तिकी पूर्णिमानी रात्रि के वधते

^१ कलकताना सुंदर वरयोऽातुं विस्तृत व्यान मे लैन पत्रमां अने वीरशासनमां रन्तु कर्युं छे त्यांची छासासुओंचे वांचा बेदुं.

१५६

श्री आत्मानंह प्रकाश.

सुधांशु चंद्रमां पूरभ्यकारमां भीमे छे ते वर्खते भंहिरनो। देखाव बहुज्ञ आकर्षक अने लब्ध वागे छे। तेमज्ज अंगारी रात्रिमां ध्केकट्टीक कुलवाप्रहरना प्रकाशमां तो अेमज्ज वागे के जाणे आकाशमांथी तारागण्य प्रभुना दर्शनार्थी आवेल छे। रात्र एक्षिहासज्जना समयमां तो हिन्दना वायसरैय अने गर्वनरो प्रायः एकाह वार तो ज्वर आ भंहिरनी कणा अने रवनानुं निरी-क्षणु करवा आवता। जैनोनुं आ गौरवस्थान छे। यद्यपि लभण्यां लभण्यां कठीक पुराण्य थतुं जय छे; सुधारा वधारा के जेमध्ये तेवी सद्गुरु थती नथी, जुनुं काम अर्थ थतुं जय छे छतांय तेनी पूर्वनी जाहोज्ज्वाली जणवाप्त रहेल छे।

आ भंहिरनी वाज्ञुमांज्ज कपुरयंह्यनुं, लोगायाय्यनुं चंद्रप्रभुनुं भंहिर छे। आ पण विशाल अने सुन्दर छे। काम इज्ज यालु छे।

भाषु अवण्यास प्रतापयंह्यनुं धरहेरासर डेरिसन रैडना ऐड उपर ज आवेलुं छे; तेम ज अंसत्वा र्षीटमां डीरालालना मडानमां डेसरीयायानाथनुं धरभंहिर छे।

आ सिवाय धरमतत्वामां आवेल ध्यायिनमिरर र्षीटमां कुमारसिंह छोलमां वाषु पुराण्यंह्य नहारनुं साहित्यभंहिर, — गानभंहिर, पुरातत्वभंहिर आस दर्शनीय छे। क्लक्ता ज्ञानार डेआध पण जैन आ सरस्वति लुवननां अवस्थ दर्शन कर्या विना न ज रहे। आस दर्शन करवा लायक छे। अनेक प्राचीन अर्वाचीन धरतलिभित पुस्तकेनो विशाल संग्रह; हिन्द अने हिन्द अहार युरोप। आहि देशेमां प्रकाशित अने सुन्दर अपूर्व पुस्तकेनो संग्रह, प्राचीन अर्वाचीन चित्रो, सिङ्गा तथा लेखोनो पण संग्रह सारो छे। भयुराना चित्रोनी प्रतिकृति, अने वीज्ञं पण डेटलांक भावलां। मूर्तिओ सारी छे। ऐड जैन श्रीमाननो आ विद्याय्यासंग अने कणाप्रेम लेई डाने आश्र्य अने आनंह उत्पन नदि थाय? पोते धरिलासरसिक, अने विद्याप्रेमी छे। क्लक्तामां आवतार हरेक लैने आ सरस्वतीलुवननां

(१) क्लक्तानां केटवांक स्थानेतुं रसमय वर्णन सूक्ष्मस्वतीमां प्रगट थयेलुं तेमाथी एक अजैन देखके आ भंहिर माटे लघेला शब्दो आस वांचवा योग्य होवाथी हुं अहीं रात्रु करंछुं। वांच-कोने बहुज्ञ आनंहप्रह निवडो। अम इच्छुं छुं।

१ पार्थनाथका भंहिर शाम बन्नर के अत्यन्त समीप है। शाम बन्नर तक श्राम गाडी भी नहि है, और द्विर आधाभाल पैदल जना पडता है। यहुभंहिर जैन सम्प्रदायका है। यहां पार्थनाथ (जैन धर्म प्रवर्तक) (जो के जैन धर्म प्रवर्तक पार्थनाथल नथी, तेओश्रीनो जैन धर्मना २३ मां तीर्थंकर हुता, तेमना पहेला भावीश तीर्थंकर थए गया छे।) की पूजा होती है। (अहीं मूल नायकल तो जैन धर्मना हसमा तीर्थंकर शीतलनाथल छे पण अनेनोमां पार्थनाथना भंहिर तरीके ज आयति छे।) भंहिर के गगन चुम्पी शिखर बहुत द्वारसे हीआई पडते हैं। भंहिरके स्थानका क्षेत्र इत्र अधिक नहिं किन्तु भंहिरका स्थापत्य और चिनकला कौशल अतीव प्रशंसनीय है × × × × ×

भंहिरकी सज्जवट्टो हेअकर दर्शक आश्र्यान्वित हो जता है। भंहिरमे पिशेये हुओ कांचके छाठे, छाठे, हुके हीने, भण्डियां, और रत्नोंकी भ्रान्ति पैदा करते हैं। इस छाठेसे आकाशवाले भंहिरमे शिल्पकला यही उत्तमतासे प्रदर्शित की जात है। ज्यन इन कांचके हुकडों पर विशुद्धप्रकाश पडता है तथ असंख्य प्रज्ञवस्ति प्रदीप दृष्टिगोचर होने लगते हैं।

અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા.

૧૫૭

દર્શન અવસ્થ કરવા જરૂરી હૈ. અજૈનો પણ આ લંડારમાંથી ધર્માં પુસ્તકોનો ગ્રેમથી ઉપયોગ કરે છે. અજૈનો પણ ગ્રેમથી નિરીક્ષણ કરી જાય છે. જૈનેમાં આવી વ્યક્તિઓ અદ્ય રાંખ્યામાં છે. બાધુણું ધતિહાસરસિક છે, એટલું જ નથી કિન્તુ સારા લેખક, સંશોધક, અને પુરાતત્ત્વ ગ્રેમી છે. ડેટલાય પુસ્તકો પ્રકાશિત કર્યાં છે તેમ જ પ્રાચીન લૈન લેખક સંઘર્ણના ત્રણ ભાગ આનો પ્રલક્ષ્ય પુરાવો છે. ચોથો ભાગ તૈયાર થઈ રહ્યો છે, તે માટે તેઓની મહેનત પ્રશાસનીય છે. પરન્તુ પ્રથમ શરૂઆત કરનારમાં નેમ ડેટલીક મહત્વની ભૂલો અને તુરીઓ રહી જાય છે તેમ આમાં અન્યું છે. ડેટલાક મહત્વના અને જરૂરી લેખો રહી ગયા છે જ્યારે અનુ ઉપયોગી અને અસંલખિત વર્ગને અનાવસ્થક રથાન મળી ગયું છે. લેખોમાં ડેટલાક તૃઠિત, તથા અપૂર્વ આવ્યા છે; જે ડેટલાક સરકારાથી વંચાય તેવા છે, પણ આવી મેળી ભૂલો ડેમ રહી ગઈ છે તેનું વિવેચન કરવાનું આ સ્થાન નથી. ડેટલાક ધૂંગલીશ લેખો ઉપર લેખો લેવામાં પણ ભૂલો રહી ગઈ છે અનુપરથી ડેચ એમ ન સમજે કે બાધુણી મહેનતની કદર ઓછી આંકું છું, પરન્તુ સત્ય વાત કહેવી જોઈએ.

ચાલુ—

મંહિરકી ચૌક મેં સી અદ્ભુત શિલ્પકલાકા ચારુર્ય પ્રકટ કિયા ગયા. સ્થાન સ્થાન પર અપ્સરાઓંકી મૂર્તિઓ—સળવ નીલન પડતી હૈ. મૂર્તિઓંકા લયકદાર ખડે હેઠેકે ઠંગ મૂર્તિઓંકે પ્રતિ અંગ સુનંદર બનાવટ અત્યાન ચિત્તાકર્ષક હૈ; દર્શકું દદ્ધિ જીસ ચિત્ર પર પડતી હૈ વહાંથે બડિ કઠિન તાસે હથી હૈ મંહિરકી સિદ્ધીઓંકે હેનો ઔર હો બડે હાથી બનાયે ગયે હું કો. જૌસા પ્રતીત હોતા હૈ યેશ્વેત હાથી જૈરાવત હું ઔર યહાં અમરાવતીકે ભ્રમયે આગયે હૈ.

અનેક સ્થાનોં પર સાંગ ભરમર કે કૌતકોત્પાદક જંગલે ઔર સુંદર મુર્તિઓં ઇસ માંદરથી મનોરંજકતાકો ણહુત અધિક બઢા રહી હૈ. મંહિર કે સામને એક છાયાસા તાલાય બના હૈ. ઉસને મંહિરકી શોભા ચૌગુણી બદાહિ હૈ. સાચાંકાલકે સમય જથું ચાહું મંહિર વિશુદ્ધ પ્રકાશસે જગમગતા હૈ, ઇસકા ઢીક પ્રતિભિમળ પાનીમેં દ્વારા મંહિરકા ભ્રમ ચૈદી કરતા હૈ. છાયા લહેરોંકે હિલને પર અંસા પ્રતિત હોતા હૈ કે સારા મંહિર પાનીકે ઉપર તેર રહા હૈ. સ્થાન સ્થાન પર દર્શકોં કે ઐંકને કે લિએ એચેં લગી હું હૈ.

મિસ્ટર સિમથને લિયા હૈ કે ગુપ્ત કાલકે ઉપરાંત ભારતીય શિલ્પકલાકા હાસ હોતા જતા હૈ. ચાહું કથન લક્ષેણી કિંસિ અંશમેં ઢીક હો, કિન્તુ પાર્થીનાથકે મંહિરકો દેખકર માનના પડેગા કુશુપતાલકે ઉપરાંત શિલ્પકલાને કંઈ અંશમેં ઉત્ત્રતિ સી હૈ.

દ્વ. શ્રીયુત ચંદ્રખરહંસ.
(સરસ્વતિ ૧૯૩૨, અન્યાયારિ વિરોધાંક.)

“દ્રવ્યગુણપર્યાય વિવરણ.”

લેખક—શાંકરલાલ ડાલ્ખાલાંડ કાપડીયા.

(અનુભાવન ગતાંક ૫ ના પૃષ્ઠ ૧૧૫ થી શરી.)

ન્યાયાધિકાર.

પ્ર૦ દ્રવ્યાર્થિક નયનો દશમો લેદ કયો ?

ઉ૦ દ્રવ્યાર્થિક નયનો દશમો લેદ પરમભાવથાહુક નામનો છે. જેના અનુસારે આત્મા જ્ઞાન સ્વરૂપી કહેવાય છે અને જ્ઞાન તે સર્વમાં શ્રેષ્ઠ છે.

પ્ર૦ દ્રવ્યાર્થિક નયના દશમા લેદને પરમ ભાવથાહુક કહેવાનું કારણ શું ?

ઉ૦ આત્માને જ્ઞાન સ્વરૂપી કહેવો તે પરમ ભાવનું થહણુ કર્યું કહેવાય. જોકે જ્ઞાન દર્શન ચારિત્રાદ આત્માના અનંત ગુણો છે તો પણ તે સર્વમાં જ્ઞાન ગુણ સૌથી શ્રેષ્ઠ છે. કારણ કે જો જ્ઞાન હુશે તો આત્માના બીજા ગુણોને જાણી શકાશે. અને જ્ઞાન ગુણુ જ વારંવાર ઉપસ્થિત રહે છે. તેથી આત્માનો પરમ સ્વભાવ જ્ઞાન ગુણ છે તેથી તેને પરમ ભાવથાહુક નામનો દશમો લેદ ગણ્યો છે.

પ્ર૦ બીજાં દ્રવ્યોના સખંધમાં આ લેદ કેવી રીતે સમજવો ?

ઉ૦ બીજાં દ્રવ્યોમાં પણ અસાધારણ ગુણુરૂપ પરમ ભાવનું થહણુ કરી લેવું જરૂરી.

પર્યાયાર્થિક નયના લેદ.

પ્ર૦ પર્યાયાર્થિક નયના ટેટલા લેદ છે અને તેનો પ્રથમ લેદ કયો ?

ઉ૦ પર્યાયાર્થિક નયના છ લેદ છે અને તેનો પહેલો લેદ અનાદિનિત્ય-શુદ્ધિ પર્યાયાર્થિક જાણ્યો.

પ્ર૦ અનાદિ નિત્ય એટલે શું ?

ઉ૦ જે પદાર્થ અનાદિ હોય (એટલે જેની આદિ એટલે શરૂઆત હોય નહિ) અને જે પદાર્થો નિત્ય (એટલે ત્રણે કાલમાં નિશ્ચિલ રૂપે રહે તે) હોય તેને અનાદિ નિત્ય કહેવાય.

પ્ર૦ અનાદિ નિત્ય શુદ્ધ પર્યાયાર્થિક નય એટલે શું ?

ઉ૦ જે પદાર્થ અવિનાશી અને નિત્ય હોય તે પદાર્થ અનાદિ નિત્ય શુદ્ધ હોય પર્યાયાર્થિક તરીકે સમજવો.

દ્વયગુણપર્યાય વિવરણ.

૧૫૬

પ્ર૦ અનાહિ નિત્ય શુદ્ધ પર્યાયાર્થિક નથને હાખલા આપી સમજાવો.

ઉ૦ મેરુપર્વત પુછગલનો એક પર્યાય છે અને તે પ્રવાહની અપેક્ષાએ અનાહિ અને નિત્ય છે કારણું કે તે શાશ્વતો છે. એકે અસર્યાત કાળે અન્યો અન્ય પુછગલોનું સંક્રમણ થાય છે પણ તેનો જે આકાર છે તે તો એનો એજ રહે છે. બીજી ઉદાહરણ તરીકે રત્નપ્રભાદક પૃથ્વી કે શાશ્વતી પ્રતિમાઓ ગણી શકાય એ બધા અનાહિ અને નિત્ય પર્યાય છે.

પ્ર૦ પર્યાયાર્થિક નથનો બીજો લેદ કર્યો ?

ઉ૦ પર્યાયાર્થિક નથનો બીજો લેદ સાહિ નિત્ય પર્યાયાર્થિક નથ જાણુવો.

પ્ર૦ સાહિ નિત્ય પર્યાયાર્થિક એટલે શું તે હાખલો આપી સમજાવો.

ઉ૦ સાહિ નિત્ય પર્યાયાર્થિક એટલે જે પર્યાયની આહિ હોય અને તે જે નિત્ય પણ હોય તે સાહિ નિત્ય પર્યાયાર્થિક નથ કહેવાય. હાખલા તરીકે જે જીવ મોક્ષને પ્રાપ્ત કરે છે તે જીવની મોક્ષમાં જવાની આહિ થાય છે, પણ મોક્ષમાંથી તે જીવનું આવવું નહિ હોવાથી તે સાહિ નિત્ય કહી શકાય.

પ્ર૦ પર્યાયાર્થિક નથનો ત્રીજો લેદ કર્યો ?

ઉ૦ અનિત્ય શુદ્ધ પર્યાયાર્થિક નામનો ત્રીજો તેનો લેદ છે.

પ્ર૦ અનિત્ય શુદ્ધ પર્યાયાર્થિક નથ એટલે શું ?

ઉ૦ જે પર્યાય નિરંતર અનિત્ય હોય અર્થાત તે સત્તામાં ગૌણ હોય અને ઉત્પત્તિ તથા વિનાશથી નિરંતર અનિત્ય રહે. જે જે વસ્તુ વર્તમાન કાળે વિધમાન છે તેનો ઉત્પાહ વ્યયની પ્રાધાન્યતા માનવાથી અનિત્ય શુદ્ધ પર્યાયાર્થિક નામનો ત્રીજો લેદ કર્યો છે.

પ્ર૦ પર્યાયાર્થિક નથનો ચોથો લેદ કર્યો ?

ઉ૦ પર્યાયાર્થિક નથનો ચોથો લેદ સત્તા આહક નિત્ય અશુદ્ધ નામનો છે.

પ્ર૦ પર્યાયાર્થિક નથનો ચોથો લેદ જે સત્તા આહક નિત્ય અશુદ્ધ નામનો કર્યો છે તે કેવી રીતે છે તે સમજાવો.

ઉ૦ એક સમયમાં પર્યાયનો ઉત્પાહ, વ્યય અને ધૌંયરૂપ ત્રણે લક્ષણે કરીને ચુક્તા હોય છે, કારણું ઘટમાં જ્યારે પૂર્વ પર્યાય શ્યામપણું નષ્ટ થાય છે ત્યારે ઉત્તર પર્યાય રક્તપણું ઉત્પત્ત થાય છે. હવે અહીંયાં રક્ત પર્યાયનો ઉત્પાહ, શ્યામ પર્યાયનો વ્યય અને ઘટરૂપણું ધૌંયપણું એ ત્રણે લક્ષણું એક સમયમાં હોય છે. પર્યાયનું શુદ્ધ સ્વરૂપસત્તા હોય છે. તે સત્તાનું જ્યારે અહીંથી થાય છે ત્યારે નિત્ય અશુદ્ધ પર્યાયાર્થિક નામનો ચોથો લેદ સિધ્ધ થાય છે. ખરી રીતે

१६०

श्री आत्मानंद प्रकाश.

पर्यायमां सत्तानुं हर्षन छाय नहि छतां अहींयां सत्ताने भूणपणे हेखाडी
तेथी ते नित्य अशुद्ध पर्यायार्थिक नय कहेवो.

प्र० पर्यायार्थिक नयनो पांचमो लेद क्यो ?

उ० कर्मोपाधि रहित नित्य शुद्ध पर्यायार्थिक नयने पांचमो पर्या-
यार्थिक नयनो लेद क्यो छे.

प्र० कर्मोपाधि रहित नित्य शुद्ध पर्यायार्थिक नय डेवी रीते समजवो ?

उ० जे पर्यायमां कर्मनी उपाधि छाय छतां तेनी विवक्षा नहि करतां
तेना शुद्ध अने नित्य पर्यायनी ज विवक्षा करवी ते नित्य शुद्ध पर्यायार्थिक
नय कहेवाय छे, जेम के संसारी ज्ञव कर्मनी उपाधिए करीने युक्त छाय छे
तो पछु ते कर्मनी विवक्षा नहि करतां तेनी सत्तामां रहेवा ज्ञान, हर्षन
चारित्राहि भूण गुणु जे सिद्धना ज्ञवो जेवाज छे तेनीज विवक्षा करीए तो
ते कर्मोपाधि रहित शुद्ध पर्यायार्थिक नय कहेवाय. ज्ञावार्थ अवो छे के
संसारी ज्ञवने आठ कर्म लागेवा छे अने तेनो विचार करीए तो जेम लीडां
लाकडांथी उत्पन्न थबेवो धुमाडा उपाधि इप ज छे तेम सहज शुद्ध स्वभावी
आत्मामां कर्म ‘निजगुणु’ नहि छावाथी उपाधिइप ज छे. तेथी करीने जे के
संसारी ज्ञव ते कर्मथी युक्त छे तो पछु ज्ञारे ते ज्ञवी ज्ञवने कर्मथो
रहित स्वइपमां विचारीए छीए लारे ते सिद्धइप हेखाय छे. तात्पर्य अम
समजवुं के कर्मइप उपाधि भावने विवक्षित न गणीए अने ज्ञान, हर्षन
चारित्रने विवक्षित गणीए तो नित्य शुद्ध पर्यायार्थिक नामनो पांचमो लेद
सिद्ध थाय छे.

प्र० पर्यायार्थिक नयनो छहो लेद क्यो ?

उ० पर्यायार्थिक नयनो छहो लेद अनित्य अशुद्ध पर्यायार्थिक नामनो छे.

प्र० अनित्य अशुद्ध पर्यायार्थिक नय समजवो.

उ० पांचमा लेदथी विपरीत अर्थवाणो आ छहो लेद छे. पांचमा
लेदमां जेम कर्मोपाधिनी विवक्षा नहेती तेम छहो लेदमां कर्म उपाधिनी ज
विवक्षा करवानी छे. पांचमा लेदमां नित्य अने शुद्ध भूणगुणुनी अपेक्षा हली
त्यारे छहो लेदमां अनित्य अने अशुद्ध पर्यायनी अपेक्षा छे. जेवी रीते संसारी
ज्ञवाना जन्म मरणु कर्मइप उपाधिनी अपेक्षाथी छे तथा तेमां वर्तमान पर्याय
अनित्य छे अने कर्मना संचेगने लेदने अशुद्ध पछु छे तेथी ते अनित्य अने
अशुद्ध पर्याय कही शकाय छे. आषे कर्मोपाधिनी अपेक्षावाणो ने अनित्य अने
अशुद्ध पर्याय छाय ते पर्यायार्थिक नयना छहो लेदमां गणी शकाय छे. (यालु)

स्वदेश भावना.

१६१

स्वदेश भावना.

ओधवलु सहेशो कडेजो शामने—ओ राग.

ओज अमारो उत्तम आशीर्वाह छ; भरतभंडु भलु करो भगवान जो;
महावीरसम उपदेशक अहींया पाकजो; सकल सुषिमां हजो हिन्द सन्मान जो.
ओज० १

रामचंद्रसम पावन पुरुषो पाकजो; पिता वयनना पूरण पालनहार जो;
ओक ज पत्नी ओक ज व्याषु पराकमी; ओक ज वायक मुखथी उच्चरनार जो.
ओज० २

शीवालु दक्षिणामां दीव्य थध गया; हृषीं कीधो देशतथा उद्धार जो;
हिन्दुनी पत राखी जखरी हामथी; जश अहीं रहेशो जेनो काळ अपार जो.
ओज० ३

सीता ने हमयांती साविनी सभी; नर्मिंण हीलनी थाशो निर्मिंण नार जो;
शास्त्र विषे नर्मिंण ओओनी नामना; पावन नामे पावन थधओ सार जो.
ओज० ४

काहंभरीना ग्रेम जगत शुं कृपशो; सुंहरी ओवी सुंहरीनी शीरताज जो;
लाभारा सरभा व्यापारी पाकजो; सरशो जेना नाणे जगनां काज जो.
ओज० ५

पावन हेशो पावन पुरुषो पाकजो; ज्ञूठ कृपतो निश्चय थाजो नाशजो;
वषे वषे वृष्टि वरसजो हिन्दमां; स्वतंत्रतानो उजयो हजो उजश जो.
ओज० ६

अजितसागरकेरी ओ आशिष छ; धर्मकर्मीमां सौनुं रहेजो ध्यान जो;
आत्मदृष्टिनो जय हुं चितमां चाहुं छुं; हिन्द विषे हो हुमेशां उद्वास जो.
ओज० ७

પૂજનની સરળતા.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૧૭ થી ચાહુ)

હવે હીપક અને ધૂપ પૂજન સાખેથી કુંકમાંજ વિચારી લઈએ. ધી જેવા પવિત્ર પદાર્થનો હીપક અને દશાંગ ધૂપ કિંબા વપરાતી અગરબતી એ ભાવનામાં અનેરો રંગ પૂરે છે, પણ કયારે કે જયારે હુદ્દ્યમાં એનું નિમ્ન સ્વરૂપ રમણું કરતું હોય તોઝ.

૬૦૪ હીપ યાને પ્રભુ સન્મુખ હીવો પ્રગટાવવાનું કાર્ય ‘ભાવ પ્રહીપ’ પ્રગટ કરવાનો નિમિત્તભૂત છે એથી મનમાં જ્ઞાનરૂપ હીનડો જગાવવાના અભિલાષ છે. પ્રાંતે ‘કેવલજ્ઞાન’ રૂપ અનુરૂપ જ્ઞાન પ્રાપ્તિ એ ધૈર્ય છે એ વાત સતત જથ્યત રહેવી ધોરે. ધીનો હીવો એનું સૂચન માત્ર છે. સાધન ધર્મ યાત્રન કરતાં સાધ્ય ન વિસરાય. હવે સહજ સમજશો કે લક્ષ્ય આપણું હુંજરો હીવામાં નથી પણ એમાં સમાચેત્તા આશચ્ચર્યમાં છે. આજે કેટલેક રૂપાને વિજળીના દી । તેઠે જ્ઞાનાના ગમારા સુધી પહોંચી ગયા છે અને ચાંપ દાખતાં હુંજરો હીના અંગી પણ ઉઠે છે એથી અલે કટોરીની અંગી અથવા હીરા માણ્યુકની અંગી અહંકારી ઉઠે પણ એ દ્વારા અંતરના તાર કેટલા અણાણે છે અથવા તો હીપક પૂજનો ઉદેશ કેટલે અશે બર આવે છે એ અવસ્થ વિચારણીય છે.

વળી હાંડી જુમરના સંખ્યા બંધ હીવડા ખણું જયણું રહીત સળગાવવામાં હિંસા વૃદ્ધિ સિવાય ણીનું શું છે ? તો પછી વિજળીના હીવાઓમાં એથી વધુ હોપાપત્તિ છે. આ સંખ્યમાં લંબાણ ન કરતાં એટલુંજ કહેવું ધોરે છે કે અહિસાનું સૂત્ર જળવાઈ રહે અને આત્મા જ્ઞાન ગુણમાં પ્રગતિ સાધે તેવા પ્રકારે હીપક પૂજન થવી જોઈએ—અણાડ હીપકનું રહુસ્ય વિચારીએ તો કંઈ જૂદાજ પ્રકારનું સમજાય છે. આત્માનો જ્ઞાન ગુણું કે જે પ્રગટાવ્યા સિવાય સુક્રિતનો સંભવજ નથી એમાં સહા રમણુના અર્થાત વાંચન, મનન અને નિહિથ્યાસન કર્યા જવું. એ ભાવને જથ્યત રાખનાર સાધન તરફે અણાડ હીપકની પૂજનો ઉલ્લેખ થયો હુશે આજે તો માટા કોડીયામાં એકાદ ખૂણે ધીના રેલા ચાવતા હોય. ચોતરદ્દ કાળાશ વળગી હોય જવલ્લેજ રીતસર કોડીયું સાછ થતું હોય. આ હશા જૈનત્વની દ્રષ્ટિએ કામ ન આવે. કોધિકઃ જગા-એ તો ધીમાં રતાશ આવી જાય છે જે જીવોત્પત્તિ સુચક છે. સાચે જૈન એ

પૂજનની સર્વત્તા.

૧૬૩

સ્થિતિ ધડીમર ન ચલાવી શકે. અણંડ હીવાતું રહસ્ય સમજવાની પ્રથમ આજસ્યકતા છે. માત્ર ધીનો હીચો કરી નાંખ્યો પણ એક ક્ષણું માત્ર જ્ઞાન શું ચીજ છે એ નેણે વિચાર્યું સરખું નથી તેને શું હીપક પૂજનો સાચો મર્મ સમજય ખરો ? ફેણપ્રાપ્તિ જરૂર તેનાથી આવી છે.

**ધ્યાન ધરા ધરી આત્મા, વામ નથન લુન ધૂપ;
મિચ્છત હુર્ગધ દૂરે ટણે, પ્રગટે આત્મ સ્વરૂપ.**

આ હુણામાં ધૂપ ઉપેપવાતું રહસ્ય કુંકમાં છતાં સુદાસર રીતે કહેલું છે. મિચ્યાત્વરૂપ હુર્ગધ એટલે કે સત અસતાની પરીક્ષા કરવારૂપ વિવેક જેનો રૂધ્યાધ ગયો છે તેવી સ્થિતિ ટાળવી એ પ્રથમ કાર્ય આ પૂજાકારા કરવાતું છે. ધ્યાન નો અભ્યાસ પાડી આત્મ સ્વરૂપની જાંખી કરવાની છે. માત્ર ધૂપહાનને ચૈકવા લૈવડાવવાથી કાર્ય સિદ્ધ ન જ થઈ શકે. પ્રલુની જમણી ભાજુ હીપક અને ડાખી ભાજુ ધૂપહાન રાખવાનો સ્પષ્ટ ઉદ્દેશ છતાં કેટલાક તો અથપૂજના આ સાધનો ડેઠ પ્રલુના બિંદુ સુધી લઈ જાય છે ? ડોધ ડોધ તો પૂજની રકાણીમાં કેસરની સાથે ધૂપ રાખે છે. તેથી કેટલીકવાર પુણ્યો હાજો જાય છે તેનો જ્યાલ સરખો પણ આ મહાતુલભાવેને હોતો નથી. પૂજન સાધેની આ બધી અજ્ઞાનતા ખંઝેરી નાંખ્યા સિવાય પૂજન પરત્વે નો સાચો ઉલ્લાસ પ્રગટ વાનો નથી.

અક્ષત-નૈવેદ્ય અને ફેણ પૂજન સાખે આજુ કહેવાતું નથી. હેવશુરુના દર્શન ખાલી હાથે ન કરાય એવાત જેના સંતાનને શિખવવી પડે તેમ ન હોવાથી ચોખા-અદામ વિના બાંધેજ તે દર્શને જવાનો. આમ અક્ષત ને ફેણ પૂજનો સલગ્ન જ છે.

વિચારણીય વાત તો એટલીજ છે કે એ દરેક પદાર્થ ભગવાન સામે ધરી એ દ્વારા આગણ્યા હૃહયના ભાવો શા છે અથવા તો એ મૂકી આપણે શું ધૂચણી એ છીએ એ અવશ્ય વિચારણું ઘટે છે. વળી એ સાથે હૃદાતું દ્રષ્ટિભિન્દ વિસ્મૃત થવા હેવું નજ ઘટે. નૈવેદ્યમાં ખાંડના એવા પદાર્થી આવે છે કે જેની વાસથી સંખ્યા બંધ કીઢીએ કિંબા ભક્ષિકાએ જેંચાઈ આવે છે તો એ માટે ખાસ ચોકસાઈ રાખવી. પાટલાપર મૂક્યા પણી એ તરફ નજર ન ફેરવવી અગર ચૈત્ય વંનું પૂર્ણ થયા પણી પણ ત્યાંથી ઉપાડવા તસ્તી ન લેવી એ ચોકખી હુર્દક્ષયના જ છે. એથી લાભ કરતાં હાનિનો સંભલ વધુ છે. વળી ખાંડ સાખધમાં જે અપવિત્રતાની વાતો સંભળાય છે તે પણ સ્મૃતિમાં હોય એટલે પવિત્ર ચીજના ઉપયોગ પરત્વેજ જેન તરીકે આપણું લક્ષ્ય સંભલે. પાકા ફેલો મૂક-

१६४

श्री आत्मानंद प्रकाश.

मननुं रहस्य अने तेनुं नियंत्रण.

अनुवादक—विठ्ठलदास भू. शाह

(गतांक पृष्ठ १०४ थी शह)

ज्ञानना चार प्रवाहु छे—स्वाभाविक ज्ञान, तरे, अंतज्ञान अने आत्मज्ञान, स्वाभाविक ज्ञान पशु पक्षीओमां ज्ञेवामां आवे छे पक्षिओमां अहंकार स्वतंत्र हैवीप्रवाहु तथा हैवीडोडामां बाधक नथी बनतो. तार्किक ज्ञान स्वाभाविक ज्ञानथी ऐष छे अने ते मनुष्योमां ज्ञेवामां आवे छे. ते साच्युं संकलन करे छे, तेनुं विशुद्धकरणु करे छे, कारणुथी कार्ये अने कार्यथी कारणुनी तर्कना करे छे. अनुमापक वाक्योथी परिखाम लावे छे अने साध्यथी प्रयाणु तरझे आगण वधे छे. ते परिखाम लावे छे, निर्णय करे छे अने परामर्श आपे छे. ते तमने सावचेतीथी अंतःकरणुनी सभीप पहांचाडे छे. अंतर्ज्ञानमां तर्कनी आवश्यकता नथी होती. त्यां तो वस्तुनुं प्रत्यक्ष ज्ञ थाय छे. एक पलकारामां तमने वस्तुज्ञान थध ज्ञय छे. अंतर्ज्ञान तर्कथी वधारे छे, परंतु तेनो उपेक्षा नथी करतुं. कारणु-शरीरनी कियओद्वारा ज्ञे ज्ञान थाय छे. ते अंतर्ज्ञान छे श्री अरविन्द व्याष तेने Super-mind अथवा Super mental consciousness कडे छे. आत्मज्ञान अंतर्ज्ञानथी जुहुं छे, ते कारणुशरीरनुं अतिकमणु करे छे, ते ज्ञ डेवण सत्य छे.

ज्ञानना सात क्षेत्र छे.—प्रसाव, प्रत्यक्ष अंतर्दृष्टि अंतर्ज्ञान, तप हिंद्य ज्ञान अने परमानन्द-अवस्था.

वाथी पण उपर वर्णित्या ज्ञेवुं बने छे. ए सबंध खास काण्डु राणी विवेक करवानी अगत्य छे. इणना भविन रसथी डे नैवेद्यना संसर्गथी भिक्षित थयेता चाकणा भांडारमां ज्ञान आण्या भांडारने ल्लवातवाणो बनावी हे छे तेथी करीने आ पहार्थ माटे खास सावचेती राणवानी आवश्यकता छे. पूजना इणनी प्राप्ति मात्र भूषी देवामां पर्याप्त नथी थध ज्ञती ए साथे लाभ हानिना प्रक्षने तेमज्जु हयाना सिद्धांतने खास सबंध छे.

आम आपणे अष्ट प्रकारी पूजा विषे विचारणा करी चुक्या, हवे भाव पूजा सभंधे दुंकमां विचारी आ लेख समाप्त करीशु.

दै० घोडसी

મનતું રહસ્ય અને તેનું નિયંત્રણ.

૧૬૫

મન સંકલ્પાત્મક ચિત્રોક્તારા સૂક્ષ્મતા થહણુ કરવાનો થતું કરે છે. મન શુદ્ધ થતાં જ શુદ્ધ મનમાં શાસ્ત્રોના શ્રવણ અને મનનક્તારા એક સૂક્ષ્મ ચિત્ર રચાય છે, તે સૂક્ષ્મ ચિત્ર ગંભીર નિહિદ્ધયાસનમાં મળી જાય છે, પછી જે કાંઈ બાકી રહી જાય છે તે છ ચિત્રમાત્રા અથવા ડેવળ અસ્તિ.

ધ્યાન મનુષ્યો કોઈ મૂર્તિ પહાર્થ પોતાના અવલંબન માટે હરછે છે. તેઓ કોઈ એવો પહાર્થ ધર્યે છે કે તેના મનમાં બધા સંકલ્પાત્મક ચિત્રોનું કેન્દ્ર બનો શકે છે. મનને અવલંબન માટે એક મૂર્તિ વસ્તુની આવશ્યકતા છે, એ તેનો સ્વભાવ છે. એટલા માટે મનને જમાવવા માટે સંકલ્પની એક પૂર્ણ ભૂમિની જરૂર છે.

બાધ્ય વસ્તુઓથી થતું સુખ ક્ષણિક, પરિવર્તનશીલ અને નિઃસાર છે. એ ડેવળ તંતુઓને ઉત્તેજીત કરનાર અને માનસિક ભ્રમ છે. શરીર શોક તથા રોગનું નિવાસસ્થાન છે. ધનની પ્રાપ્તિ તથા રક્ષા માટે અનેક જીતની વિધિઓની સામે થવું પડે છે. પ્રત્યેક સંપર્કથી હુઃખ ઉત્પન્ન થાય છે. સ્ત્રી હુઃખનું એક નિયત કારણ છે, અધ્યાત્મજ્ઞાન સંબંધી પુસ્તકોનું અવદોઢન કરેા. હમેશાં સત્તસંગ કરો. ભાવપૂર્ણ થઈને ઝડપાડનો હમેશાં જાપ કરો. પરમાત્માનું ધ્યાન કરો, આત્માનુભવ કરો, ડેવળ એનાથી જ તમને બધા સાંસારિક હુઃખોમાંથી છુટકારા. મળશો અને તમને શાશ્વત શાંતિ, જીન તથા આનંદની પ્રાપ્તિ થશો.

આપણો મનમાં અનેક જીતના દ્વારા નિશ્ચય, અંધવિશ્વાસ જડ થઈ ગયા છે તે હાનિકારક છે. તેને આપણે શુદ્ધ નિશ્ચયો, શુદ્ધ સંકલ્પોક્તારા નષ્ટ કરવા પડશો. ‘હું શરીર છું’, ‘હું અસુક પુરુષ છું.’ ‘હું પ્રાક્તણ છું’ ‘હું પૈસાદાર છું’ એ સધળા નિશ્ચય, સંસ્કાર દ્વારા નિશ્ચય કરી લ્યો કે હું પરમાત્માસત્ત્વ છું. હમેશાં સતત પ્રયત્ન કરતાં કરતાં ‘હું શરીર છું’ એ જીતનો દ્વારા નિશ્ચય તથા સંસ્કાર ધીમે ધીમે નષ્ટ થઇ જશો.

ઓઝમાં વૃક્ષ પોતાની શાખાઓ પાંઠડાં અને ઇલો સાથે સૂક્ષ્મરૂપે રહેલું છે. તે પ્રકટ થવામાં સમય લાગે છે, એવી રીતે કામવાસના ખાળાપણુંથી મનમાં છૂપાઈ રહેલ છે. અઠાર વર્ષની ઉત્તરે પ્રકટ થાય છે. પર્યોસ વર્ષની અવસ્થાએ આખા શરીરમાં બ્યાંખ થઈ જાય છે, પર્યોસથી પીસ્તાલીશ વર્ષ સુધી તે અવસ્થામાં રહે છે અને પછી ઘટવા લાગે છે. એ હરભ્રાન અનેક જીતના હુષ્કરો અને પારો મનુષ્યજીવનમાં થાય છે. છોકરા અને છોકરી જયાં

155

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

સુધી ચુવાનીમાં હોય છે યાં સુધી તેઓના આચારમાં ખાસ ફેર નથી હોતો
ચુવાવસ્થાએ પહોંચતાં જ તેઓ પોતાના આચારનું કુલકર્મી કરવા લાગે છે.

તૃણા જ જન્મ લેવાનું પ્રધાન કારણ છે. એ તૃણાથી સંકદ્ય અને કર્મ ઉત્પન્ન શાય છે. તૃણાદ્વારા જ સંસારચિક ગતિશીલ રહે છે. શરૂઆતમાં જ તેને નષ્ટ કરી દો, પણ સંઘર્ષ આડ જ છે. આત્મભાવના, ઈશ્વરચિતન છાતું ધ્યાન તથા બિક્ષિત તૃણાને જડમૂળથી ફંકી દેશે તેને જડમૂળથી ઉધેરીને ખાળી નાંખવી કે નેથી તેનું પુનર્જીવન જ ન થઈ શકે ત્યારેજ આપણા પ્રથ-તન્થી નિવિકદ્ય સમાધિની પ્રાપ્તિ થશે.

સુખ તથા હુઃખનું કારણ ધર્મ અને અધર્મ છે. તે બન્ને પ્રકારના ભાવો છે, જે કેવળ મનની સાથે સંબંધ રાપે છે. આત્માનો વાસ્તવિક સ્વભાવ તો મન તથા શરીરથી છુટકારો મેળવવાનો છે, અને જ્યાં ધર્મ અને અધર્મની સંબંધના જ નથી હોતી લાં તેનો પ્રભાવ જરા પણ નથી પડતો તેથી સુખ અને હુઃખ આત્માને સ્પર્શી શકતા નથી. આત્મા તો અસંગ, અસકત, અને નિવિષ્ટ છે. તે તો મનમાં ઉત્પન્ન થનાર બન્ને પ્રકારના શુશ્વોનો-ધર્મ તથા અધર્મનો સાક્ષી છે. મન સુખ લોગવે છે, મન હુઃખ ઉઠાવે છે. સુખ અને હુઃખ ઉપાધિ ધર્મ છે, સિદ્ધર્મ છે. આત્મા તો શુપચુપ જોયા જ કરે છે. સુખ હુઃખની સાથે એને કશો સંબંધ નથી. (ચાલ)

પવિત્ર તીર્થ કદમ્બગિરિતીર્થ ઉપર અંજનશલાકા અને પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ.

શ્રી શત્રુંજ્ય તીર્થની પવિત્ર ટુંકોમાં આ કદંઅગિરિ પણ છે. ત્યાં પણ ભૂતકાળમાં અનેક મહાપુરુષો સિદ્ધિપદ પામ્યા છે. કાળપરિવર્તન શું કામ કરે છે? આજ જ્યાં માત્ર કુંગર અને પાહુડા છે તેને બદલે ત્યાં ભૂતકાળનું જણાવવામાં આવેલું તીર્થ-સમયા-તુફુળ તીર્થ બની જય છે: તે પવિત્ર ભૂમિનો મહીમા છે. ડાયિયાવાડ-ગુજરાતમાં અંજનનશાલાકા અને આ તીર્થ ઉપર (પ્રતિષ્ઠા સાથેનો) પ્રસંગ ધાર્યા વર્ષોમાં નહિ થયેલો પ્રથમ છે. પુન્યપાદ આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયને મિસ્ટરીથીર, મહારાજના સદ્ગુપ્તેશા-મૃતથી નૈન સમાજને આ અપૂર્વ પ્રસંગ સાંપત્કો છે. તેનું માલ શુદ્ધ ૧૩ ના રોજ મંડપ સુહૂર્ત અને ત્યાંથી દ્વાદ્યુત શુદ્ધ ૧ સુધી અને માંગલ્ય પ્રસંગોનાં અંગોની વિવિધ કિયાઓ વિધિવિધાન સહિત કરવામાં આવશે. દ્વાદ્યુત શુદ્ધ ૨ રવિવારના રોજ અંજનની શુભ કિયા અને શુદ્ધ ૩ સોમવારના રોજ પ્રભુજીને ગાદીએ બિરાજમાન કરવાના (પ્રતિષ્ઠા) શલ

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

૧૩૭

મુહૂર્તો છે સાથે દરરોજ બજિતનિમિત્તે પૂજા ભણાવવી, આંગી રચના, ભાવના અને સ્વામી-વાતસભ્ય થવાના છે. આ પ્રમાણેના માંગલિક કાર્યો આમંત્રણ પત્રિકા મારફત જણાવવામાં આવેલ છે. આ શુદ્ધ પ્રસંગ ઉપર પ્રભુલક્ષિત અને અનેક મુનિમલારાજનોનું આવાગમન થવાનું હોવાથી ગુરુદર્શનનો પણ લાભ થશે.

(મળેલું)

— ૫ —

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

૧. વીર-વિભૂતિ: પણ કાંયોનો સંરક્ષિત ભાષામાં વિદ્વતાપૂર્ણ. આ અંથના કર્તાં ન્યાયાચાર્ય, ન્યાયવિશારદ મુનિરાજ શ્રી ન્યાયવિજયજી છે. ખરી રતે તેઓનીની કૃતિની સમાલોચના તો તેઓનીના જેવા વિદ્વાન જ કરી શકે, છતાં સામાન્ય રીતે તેમની ડાઇ પણ કૃતિ, રસપૂર્ણ, શૈલી સરદ અને મધુર હોય છે. આ કાંયોનો સાથે સાથે દૃષ્ટિક્ષણ અનુવાદ અને પ્રસ્તાવના બી. ભણ્ણાચાર્ય એમ. એ. P. H. D. (ડાઇરેક્ટર એરિયન્ટલ ઇન્સ્ટિટ્યુટ-ખરોડા) જેવા વિદ્વાનના લાંઘ થએલ આ અંથમાં આપવામાં આવે છે; તેથા જ અંથ લધુ છતાં અભ્યાસીઓને ઉપયોગી બનેલ છે. આવા લધુ અંથ છતાં જૈન સાહિત્યમાં તે ઉમેરો કરે છે. પ્રસિદ્ધકર્તા શ્રી જૈન ખુવકસધ-વડોદરા હાલમાં સાહિત્ય ક્ષેત્રમાં આવા અંથ પ્રકટ કરી હીઠ વધારો કરે છે.

૨. શ્રી પ્રમાણુનયતત્ત્વાલોકાલંકાર-વાદી શ્રી દેવસુદીન મહારાજવિરચિત ગુજરાતી અનુવાદ સહિત. અનુવાદક અને પ્રકાશક-ગાંધી માઝીતલાલ અવેરચન અમદાવાદ. આ અંથમાં પ્રમાણ અને નયાનું સ્વરૂપ જૂદી જૂદી માન્યતાના અવલોકનપૂર્વક યોગ્ય એકીકરણું કરી બહુ જ સુંદર રીતે રચનાર મહાત્માઓ અનેક દર્શનોના અંથોનું અધ્યયન કરીને આ અંથ ગુંધો છે.

જૈન દર્શનના ન્યાયના સિદ્ધાંતોને અન્ય દર્શનોના ન્યાયના સિદ્ધાંતો સાથે સુકાખલો કરતાં અન્ય દર્શનોના ન્યાયના સિદ્ધાંતોમાં કચાં અપૂર્ણતા છે? તેના લક્ષણો વગેરે કચાં અધૂરા છે? તે જણાવી ન્યાયના સિદ્ધાંતો કચા હોછ શકે તેનું સ્પષ્ટ રીતે આ અંથમાં મતિપાદન કરેલું છે.

ન્યાયના અભ્યાસીઓને આ અંથ અર્તિ મહત્વનો છે. આ અંથ રચાયા પણીના આચાર્ય અને વિદ્વાન મુનિરાજેને પોતાની કૃતિના અંથોમાં પ્રમાણું કિનારા અને સાધતો આપેલ છે. આ અંથની બીજી ટીકાઓ પણ છે. આવા ન્યાયના અપૂર્વ અંથ માટે વિશેષ સમાલોચના તેના ન્યાયવિશારહો જ કરી શકે. આ તેનો અથમ લાગ છે. કિમત એ રૂપીય વિશેષ છે નેથી અનુવાદક મહાત્માનું તે વસ્તુ ધ્યાનમાં લેશે.

१६८

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૩ જીવનપ્રલાટ તથા રાસ અને વૃજવિનોહ વચ્ચનામૃતોઃ—દેખક શ્રી ઉપાધ્યાયજી ભદ્રારાજ શ્રી હેવિજ્યજી ગણી. શ્રી વિજ્યકમળકેશરાંથમાળાના દૈવપુષ્પ ૨૧-૨૨-૨૩ તરીકે આ ગ્રંથ છે, જેમાં આચાર્ય શ્રી વિજ્યકેસરસુરજીનું સંક્ષિમ જીવનવૃત્તાંત છે. સાથે વૃત્તાંત સંવાદુપે અને છેવટે ઉપહેશક આચાર્ય મહારાજના બધા અંશેમાંથી વાક્યે। તારવી કાઢી આ ગ્રંથમાં દાખલ કરવામાં આવેલ છે. આચાર્ય મહારાજ સારા વ્યાખ્યાન-કાર, અંથકાર અને ઉપહેશક હોવા સાથે યોગસાધક હતા. યોગ સંબંધી તેતું જીતા અને સાધના ઉત્તમ હતી. નિરંતર તેઓ આગળ વધતા હતા જેથી તેમના જીવનચરિત સાથે યોગ સંબંધી તેમનું લખાણ, ઉપહેશ. વૃત્તાંત કે ગ્રંથ આપવામાં આવેલ હોત તો તે યથાર્થ બનત એમ એમો માનીએ છીએ. હવે પછી તે રીતે આપવા જરૂર છે જીવનવૃત્તાંતનો લધુ અંથ કીભતને બહલે યોગ્ય રૂથને વિશેષ પ્રમાણમાં પ્રચારકાર્ય તરીકે જેટ આપવાની જરૂરીયાત છે.

૪ પ્રાચીન સાહિત્ય ઉદ્ધાર અંશાવલી—પ્રાચીન રતોત્ત્રસંગ્રહ પ્રથમ ભાગ. મુનિરાજ શ્રીમહ અભરવિજ્યજી મહારાજના સુશિય મુનિરાજ શ્રી ચતુરવિજ્યજી મહારાજ આ ગ્રંથના સંપાદક અને સંશોધક છે. શ્રી હેમચંદ્રસુરિ, શ્રીરામચંદ્ર, ચામરચંદ્ર, હરિલલસુરિ, જિનલલ, લલદ્વાહુરવામી, શ્રી ધમધીય, ધનપતી કવિ અને શ્રીપાલ પંડિત આહિ કવિવરો અને વિદ્ધાન આચાર્ય અને મુનિમહારાજાઓના અપ્રસિદ્ધ રતોત્ત્રો કે ને સુંદર શૈલીમાં સંસ્કૃત તથા પ્રાકૃત ભાષામાં રચેલા છે તેનો આ અંથમાં સંગ્રહ છે. વિવિધ જીતના સાહિત્યની દસ્તિએ તેની રચના થયેલ છે. આ સંગ્રહ પ્રગટ થવાથી જૈન કાબ્ય સાહિત્યમાં એક સારો ઉમેરો સંપાદક મહાત્માએ કરી જૈન સમાજ ઉપર ઉપકાર અને જૈન સાહિત્યસેવા ફરેલી છે આ કાબ્યોની વિશેષ પ્રતિભા માટે તેવા નિદ્ધાન પુરુષોએ જ વિશેષ અભિપ્રાય આપી શકે. વળી અંતિલાસિક દસ્તિએ વિશેષ જાણવાનું તો સંપાદક મુનિશ્રીએ આ અંથમાં આપેલ પ્રતાવના વાંચવાથી મળી શકે તેમ છે. પ્રકાશક શ્રીયુત સારાભાઈ મણીલાલ નવાખ-અમદાવાદ-નાગર ભૂદરની ગોળ. કીભત પાંચ રૂપૈયા.

સુધારો—

અંક ૫ મો. માગશર પા. ૧૧૭ ની વર્તમાન સમાચારની છેલ્લી લાઇનમાં પંન્યા-સજીશ્રી સંપત્તવિજ્યજી સાહેબશ્રીની શિષ્યા તરીકેને બહલે શ્રી માણેકશ્રીની શિષ્યા એમ સમજવું.

—→ફક્ફક્ફક્ફક્—

**‘શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા ભાવનગર તરફથી પ્રકાશિત થયેલા
પુસ્તકોમાંથી ઇકત નીચેનાજ સીલીકમાં છે.**

આ સલા તરફથી અત્યારસુધી કુલ અંધો વિવિધ સાહિત્યના પ્રસિદ્ધ થયાં
છે, તેમાંથી સીલીક રહેલા માગાતાં પુસ્તકો નીચે પ્રમાણે એ પાઠામાં છે.

(સંસ્કૃત માગધી અને મુળ ટીકાના અંધો)

૨૩ સુકત રલાવલી ૦-૪-૦	૫ દ્રૌપદીરથયંવરમુ ૦-૪-૦
૨૪ મેધહૃત સમરયા લેખ ૦-૪-૦	૬ પ્રાચીન જૈનક્ષેપ સંગ્રહ લાગણીજોડ-૮--૦	
૨૫ ચેતોહૃત ૦-૪-૦	૭ કૈન ઐતિહાસિક ગુજરાત કાય્ય સંચય ૨-૧૨-૦
૨૬ સુકૃત સંકીર્તનમ ૦-૪-૦		
૨૭ કરણું વજાયુધં નાટક ૦-૪-૦		
૨૮ ક્રીસુદી મિત્રાનંદમ ૦-૬-૦	અતુતરોવરાઈ સૂત્ર ૦-૬-૦
૨૯ પ્રથુદ રોહીષુદ્ધમ ૦-૫-૦	નયોપદેશ ૧-૦-૦
૩૦ ધર્માભ્યુધમ ૦-૪-૦	ગાંગેયભંગ પ્રકરણુમ ૦-૪-૦
૩૧ સિદ્ધપ્રાલૂંન સરીકમ ૦-૫-૦		
૩૨ અંધહૃતહ્ય તિલંગી પ્રકરણુમ ...	૦-૧૦-૦		
૩૩ ધર્મ પરીક્ષા ૧-૦-૦	તત્વનિર્ણયપ્રાચાર ૧૦-૦-૦
૩૪ ચેધયવંદણ મહાલાસં ૧-૧૨-૦	આત્મવલ્લભ પૂજન સંગ્રહ ...	૧-૮-૦
૩૫ પ્રશ્નપદ્ધતિ ૦-૨-૦	પંચ પ્રતિક્રમણ મુળ ...	૦-૮-૦
૩૬ યોગર્હનાન તથા યોગવિશિકા ...	૧-૮-૦	પંચ પ્રાતક્રમણ વિધિયુક્ત ...	૦-૧૦-૦
૩૭ અંદુલ પ્રકરણ ૦-૪-૦	દેવસીરાઈ પ્રતિક્રમણ મૂળ ...	૦-૩-૦
૩૮ દેવેન્દ્ર નરકેન્દ્ર પ્રકરણુમ ૦-૧૨-૦	(પાદશાળા મારે સો નકલના). ૧૨-૮-૦	
૩૯ યન્ત્રવીરશુભા-ધનધર્મ સિદ્ધહસ્ત ક્રિપિલ-સુમુખ નૃપાદિ મિત્ર ચતુર્ફ		દેવવંદન માળા ...	૧-૦-૦
કથા ચતુર્થ્યમ ૦-૧૧-૦	પૂજન સંગ્રહ લાગ ૧ થા ૪ ...	૨-૦-૦
૪૦ જૈન મેધહૃતમ ૨-૦-૦	કૈન ગીતા ...	૧-૦-૦
૪૧ શ્રાવક ધર્મ વિધિપ્રકરણુમ ...	૦-૮-૦	નવપદ ઓળા વિધિ ...	૦-૧૨-૦
૪૨ ગુરુતત્ત્વ વિનિશ્ચય ૩-૦-૦	શ્રીપાળ રાજનો રાસ ...	૩-૦-૦
૪૩ અંદ સુતુ ચતુર્વિશતિકા ...	૦-૪-૦	સતર લેદી પૂજન હારમોનીયમ ...	
૪૪ વસુદેવલિંગી પ્રથમ ખંડ ...	૩-૮-૦	નોટેસન સારીગમ સાથે ...	૦-૪-૦
૪૫ વસુદેવલિંગી પ્રથમ ખંડ દ્વિતીય	૩-૮-૦	પ્રમેયરતનકોપ ...	૦-૮-૦
અંશ ૩-૮-૦	સલજન સન્નિત્ર ...	૪-૦-૦
વસુદેવલિંગી દ્વિતીય ખંડ	૪૫૦૪ અંધ.	નવતત્ત્વ અને ઉપદેશ આવની	
શ્રી યૃદ્ધકલ્પ સૂત્રમ પ્રથમ ખંડ.,		(પ્રો. હીરાલાલ રસિકલાલ) ૪-૦-૦	
શ્રી યૃદ્ધકલ્પ સૂત્રમ દ્વિતીય ખંડ.,		જૈનભાનુ ...	૦-૮-૦
કુર્માંન્ય.		વિળણ વિનોહ ...	૦-૧૦-૦
(પ્રવર્તન શ્રી કાંતિવિજયજી જૈન �તિહાસિક અંધો.)		વિશેષ નિર્ણય ...	૦-૪-૦
		ચૌદ રાજસેક પૂજન ...	૦-૧-૦
		સો નકલના ...	૫-૦-૦
* નંબરવાળા અંધો સભાને પ્રકટ કરેલ છે.		સંચયકુલ દર્શન પૂજન સો નકલના ૫-૦-૦	
		અવિદ્યા અંધકારમાંડ ...	૦-૪-૦
		શ્રી નવપદ પૂજન ગંભીર વિ. કૃત ૦-૨-૦	

લખો:- શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા—ભાવનગર.

*ગુજરાતી-ભાષાંતરના ગ્રંથો.

મણી શક્તાં અંશાનું લીલાટ.)

૧ શ્રી બૈનતત્વાંશે ૫-૦-૦	૪૨ શ્રી ઉપદેશ સપ્તાતિકા ૧-૦-૦
૨ શ્રી નવ તત્ત્વનો સુંદર ભેદાં ...	૦-૧૦-૦	૪૪ શ્રી પંચ પરમેષ્ઠી ગુણું રલમાળા ૧-૮-૦	
૪ શ્રી જીવવિચાર વૃત્તિ ૦-૬-૦	૪૫ સુસુખટુપાદિ ધર્મ પ્રભાવકોણી કથા ૧-૦-૦
૮ શ્રી દંડક વૃત્તિ ૦-૮-૦	૪૬ શ્રી નેમનાય પ્રશ્નાં ચરિત ... ૨-૦-૦	
૯ શ્રી નયમાર્ગદર્શક	... ૦-૧૦-૦	૪૭ શ્રી સુપાર્થનાય ચરિત ભા. ૧લો ૨-૦-૦	
૧૦ હંસ વિનોદ ૦-૧૨-૦	૪૮ આદર્શ બૈન સ્વી રલો ... ૧-૦-૦	
૧૨ કુમાર વિહારશાંક	... ૧-૮-૦	૪૯ શ્રી સુપાર્થનાય ચરિત ભાર જો. ૨-૮-૦	
૧૩ શ્રી બૈન ધર્મ વિષયિક પ્રદેશાતર ૦-૮-૦		૫૦ શ્રી દાનપ્રદીપ ... ૩-૦-૦	
૧૪ શ્રી બૈન તત્ત્વસાર મૂળ તથા ભાષાંતર ૦-૬-૦	૫૧ શ્રી નવપદજી પૂજા (અર્થ સહિત) ૧-૪-૦	
૧૫ શ્રી આત્મવલલા બૈન સલવનાવલી ૦-૬-૦	૫૨ કાન્ય સુધાકર ... ૨-૮-૦	
૧૭ શ્રી મોક્ષપદ સેપાન ૦-૧૨-૦	૫૩ શ્રી આચારોપદેશ ... ૦-૮-૦	
૧૮ ધર્મબિન્દુ આવતિ બીજી ૨-૦-૦	૫૪ ધર્મરલ પ્રકરણ ... ૧-૦-૦	
૧૯ શ્રી પ્રદેશાતર પુણ્યમાળા ૦-૧૪-૦	૫૫ શ્રી પંચ પ્રતિક્રમણું સૂત્ર (અર્થ સહિત) શાસ્ત્રી ... ૧-૧૨-૦	
૨૧ શ્રી આવક કલ્પનાં ૦-૬-૦	૫૬ શ્રી આત્મનિશ્ચદ્વિ ... ૦-૬-૦	
૨૨ શ્રી આત્મપ્રાપોદ્ધ ૨-૮-૦	૫૭ કુમારપાળ પ્રતિઓધ ... ૩-૧૨-૦	
૨૩ બૈન અંશ ગાધિડ ૧-૦-૦	૫૮ બૈન નરરલ "ભામારાં" ... ૨-૦-૦	
૨૪ શ્રી નવાણું પ્રકારી પૂજા (અર્થ સહિત) ૦-૮-૦	૫૯ આત્માનન્દ સલાનાની લાધખેરીનું અક્ષરાનુક્રમ લીલાટ ... ૦-૧૪-૦	
૨૮ શ્રી તપોરલ મહોદધિ ભા. ૧-૨ ૧-૦-૦		૬૦ શ્રી વિમલનાય ચરિત ... ૧-૧૧-૦	
૨૬ શ્રી સમ્યકૃત્વ સ્વરસ્પ સ્તવ ૦-૪-૦	૬૧ શ્રી ચંદ્રપલું ચરિત ... ૧-૧૨-૦	
૩૧ શ્રી ચંપકમાળા ચરિત ૦-૮-૦	૬૨ શ્રી પૂઢીકુમાર ચરિત ... ૧-૦-૦	
૩૩ સમ્યકૃત્વ કૌમુદી ભાષાંતર ૧-૦-૦	૬૩ ધર્મ પરીક્ષા ... ૧-૦-૦	
૩૪ શ્રી પ્રકરણ પુણ્યમાળા (દ્વિતીય પુણ્ય) ૦-૮-૦	૬૪ શ્રી પ્રલાવક ચરિત ... ૧-૮-૦	
૩૬ શ્રી અધ્યાત્મમત પરીક્ષા ૦-૪-૦	શ્રી મહાવીરસ્વામી ચરિત ૭૫૪ પૃ.	
૩૭ શ્રી શુર ગુણુમાળા ૦-૬-૦	સતી સુરસુંદરી ચરિત	
૩૮ શ્રી શત્રુંજ્ય તીર્થ સ્તવનાવલી ૦-૫-૦	શ્રી પંચપ્રતિક્રમણુંસૂત્ર અર્થ સહિત (ગુજરાતી)	
૪૦ શ્રી સાનામૃત કાબ્યકુંજ ૦-૮-૦	શ્રી દેવસીરાધ પ્રતિક્રમણ અર્થ સહિત (ગુજરાતી)	"

લખો:—શ્રી બૈન આત્માનંદ સલાના-ભાવનગર.

● ખીલ નવા અંશ ચ્રેણીમાં છે અને અસુધી અંશની વોજના રીત છે.

લાઈક મેમ્બર.

આ સભાનાં લાઈકમેમ્બર સાહેબોને થતો અપૂર્વ અંશોનો લાલ -

ટોચપણ ખેતામ્બર મુર્તિપૂજાક જેન આ સભામાં સભાસંહ તરીકે દાખલ થઈ શકે છે. એક સાથે હા (૧૦૦) આપનાર ગૃહસય આ સભાના પેદન (માનવંતા મુરળી) થઈ શકે છે. તેઓઓને સીલીકમાં હોય તે ધારા પ્રમાણે આગલા તથા તે પણ જપાતા ટોચપણ અંધ અને માસિક બેટ આપવામાં આવે છે.

એક સાથે હા (૧૦૦) આપનાર પહેલા વર્ગના લાઈક મેમ્બર થઈ શકે છે.

એક સાથે હા (૫૦) આપનાર બીજા વર્ગના લાઈક મેમ્બર થઈ શકે છે.

જેન લાઈકરી, શાળા કે સંસ્થા મેમ્બર તરીકે રજીસ્ટર્ડ થવા માંગે તો હા (૫૦) અરવાયી બીજા વર્ગના લાઈક મેમ્બરોના એકો બોંગવી શકેશે.

પહેલા વર્ગના લાઈક મેમ્બરોને સભા તરફથી પ્રગટ થતા પુસ્તકની એક એક નકલ તથા આત્માનંદ પ્રકાશ માસિક તેમની જુંગા સુધી બેટ આપવામાં આવશે.

બીજા વર્ગના લાઈક મેમ્બરોને સભા તરફથી પ્રકાશિત થતા એ ઇપીઆની કિંમત સુધીના દરેક અંધની એક એક નકલ બેટ આપવામાં આવશે. ઉપરાંતની કિંમત લઈ બેટ મળી શકે છે, તેમજ આત્માનંદ પ્રકાશ માસિક પણ તેમની જુંગા સુધી બેટ આપવામાં આવે છે.

સ્વી ઉપયોગી વાંચનમાળાની યોજના.

અમારું સીરીઝ અંધમાળા ખાતું.

એક હાજર કે તેથી વિશેષ રકમ આપનાર જેન બંધુઓ કે જેનોના નામે ઉત્તરો-તર અનેક અંધો પ્રકટ કરી ગાનેદાર યાને ગાનભક્તિનું કાર્ય, સભા, (સાથે તે રકમ આપનાર પણ અનેક બંધુઓ તેનો લાલ લઈ) કરી રહેલ છે. સાથે અનેક સાહિત્યના અંધો પણ સભા પ્રગટ કરી રહેલ છે. આ સભાના લાઈક મેમ્બરોને પણ અનેક સુંદર ભોગ અંધોનો (ટોચપણ બદલો વીધા વગર) લાલ મળી રહેલ છે. તે રીતે ટોચપણ સંસ્થા કરી શકેલ નથી ને સાહિત્યરસિક સર્વ બંધુઓ જાણે છે.

અત્યારસુધી અનેક જેન બંધુઓ તેવી રકમ સભાને સુપ્રત કરી પોતાના નામથી અંધમાલા પ્રકટ કરાવી ગાનભક્તિ કરી રહેલ છે, તેનું શુભ અનુકરણ કરી લાલમાં શોમતી કરતુર બંધુને પણ એક રકમ તે માટે (સ્વી ઉપયોગી સીરીઝ પ્રગટ કરવા) આ સભાને સુપ્રત કરેલ છે; તેમાંથી ઉત્તરોત્તર બી ઉપયોગી (સતી અરિનો, સ્વી ઉપયોગી વિષયોના) અંધો પ્રકટ કરવાનું આ સભાને શરૂ કરેલ છે. તેવી રીતે અન્ય બંધુનોએ પણ ગાનભક્તિ અને ઉદ્ઘાર કરી લાલ લેવાનો છે. સીરીઝના ધારાયોરણ બીજ પેજ ઉપર છે. આ લાલ દરેક જૈનબંધુઓ અને જેનબંધુઓ લેવા જેવો છે.

વર્ગવાસી આમજનોના સમરણાર્થે ને અકિન સાથે શાનની સેવા કરવાનું ને સમરણ સાચવવાનું આ અમૃત્ય સાધન છે-અમરનામ કરવાનું પણ સાધન છે.

ટોચ પણ રથને પૂરતી આત્મી કર્યા સિવાય લખાણ કે બીજાથી લખાણને રકમ આપતાં પહેલાં અવસ્થ વિચારવાનું છે. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—લાલનગર.

तमारं नाम अमर करवुं होय तो

आटलुं वांची निर्णय करी हयो.

०००००००००—
०००००— आ जगतमां जन्म ने मरण प्रत्येक प्राणीने माटे सज्जधील छे, नेथी मनुष्यो गान
०००००— अने युद्धिवडे पोताना माटे आत्मकल्याणुनो मार्ग शाखी काढे छे; नेथी
तमारे आ लुवनमां तमारं नाम अमर राखवुं होय, गानभक्ति करवी होय, जैन साहित्य
सेवा करी गान उपार्जन करवुं होय तो ते आत्मिक उन्नति माटे नीचेनी योजना वांची-
विचारी आने ० आप निर्णय करो अने आपना नामनी अंथमाला प्रसिद्ध करावी
अमृत्यु लाभ मेजावो.

योजना.

१ जे गृहस्थ ओछामां ओछा ३। १०००) एक छन्नर आ सबाने आपे तेमना नामथी
अंथमाणा (सीरीज) (अंथा) आ सबाए दैरेक वर्षते नीचेनी शरते प्रकट करवा.

२ सीरीजनो प्रथम अंथ छपाववाने माटे वधारेमां वधारे ३। १०००) सुधीनो
आ सबाए व्यय करवो.

३ जहेर लाइब्रेरी डे बंडार तेमज सांख-सांखी महाराज वर्गेरेने अमुक संख्यामां
अंथा सीरीजना नियम मुजब जे जे लेट अपाय ते ते 'सीरीजवालानी वती सआ भार-
इत लेट' मोक्षवामां आवशे.

४ ते सीरीजनी छपाती दैरेक युक्ती पचीश कोपी जे गृहस्थना तरक्थी आ अंथमाणा
छपाय तेमने लेट आपवामां आवशे.

५ ते सीरीजना प्रथम ओछामां ओछा अङ्घा अंथा खपी गया होय ते समये उप-
जेली ते रकमना प्रभाणुमां ते गृहस्थना नामथी भीजे अंथ (सीरीजनो) सबाए छपाववा शइ
करवो. ए ० इम साचपी सीरीजना भीज अंथा सबाए निरंतर छपाववा.

६. अंथमाणाना, प्रथमना एक ० अंथमां सीरीजवाणा गृहस्थनुं हुंकुं श्वनयरित,
होयोआह अने अप्पेचुपत्रिका तेमनी धर्मानुसार आपवामां आवशे.

नीचे प्रभाणेना महाशयोनी उदारताथी तेमना नामथी अंथमाणाओ प्रकट थध चूकी छे अने थशे.

१ शेठ आणुंदृ पुरेषोत्तमदास.	२ वोरा हीसंगलाई जवेरचंद.
३ श्रीमान् शुभ्यसागरकु महाराज.	४ श्रीमान् आचार्यश्री युद्धिभागराज महाराज.
५ वकील द्वीचंद नयुलाध.	६ श्री आत्मवल्लभ अंथमाण.
७ शेठ नागरदास पुरेषोत्तमदास-राष्ट्रपुर.	८ शेठ जवेरबाध भाईचंद.
८ शाह भगवनलाल ओधवण.	९० शेठ अभरचंद हरणवनदास.
९१ शेठ दीपचंद गांडालाध.	१२ शेठ दूलचंद त्रीकमण.
	१३ श्रीमती कस्तुररम्हेन.

उपरना महाशयोने पोतानी लक्ष्मीनो सहव्यय कर्यो छे. आप पण विचारीने ते
रस्ते चालवा प्रभत्तशील थध साहित्यना क्षेत्रमां आपनुं नाम अमर करशो तेम
धर्मान्वये थीओ.

लघोः—श्री जैन आत्मानंद सबा-भावनगर.

શ્રી પાળ મહારાજનો રાસ.

શ્રી નવપદજી મહારાજનો મહિમા અપૂર્વ છે, જે કોઈ પણ જૈન તે માટે અનુભૂતિ નથી. ચૈત્ર માસ અને આસો ભાસમાં આવતા એણો—આયંભીલ તપ ડરી શ્રી નવપદજીમહારાજની આરાધના કરાય છે. ચે અફુલ્લના દિવસોમાં શ્રી નવપદજી મહારાજનું અપૂર્વ મહાત્મ્ય જેમાં આવેલ છે તેવા શ્રી પાળ મહારાજનું અદ્ભુત ચરિત્ર તેનો રાસ જે વંચાય છે, તે મૂળ તથા તેનું સરલ ગુજરાતી ભાષાંતર સર્વ કોઈ સમજ શકે તેવી ગુજરાતી ભાષામાં આ મંથમાં આપવામાં આવેલ છે. પાના ૪૬૦ પાંદું કપડાનું બાધડીગ સુંદર ગુજરાતી ભાષામાં પ્રગટ થયેલ છે, ચૈત્ર શુદ્ધ ૧૫ પૂર્ણિમા સુધીમાં લેનારને બે હપીવા (પોસ્ટેજ જુદું) ની કિંમતે આપવામાં આવશે.

શ્રી નવપદજીની પૂજા. (અર્થ, નોટ, મંડલ, યંત્ર, વિધિ વગેરે સહિત.)

પ્રશુલક્ષિતમાં તક્ષીન થઈ ખણદિસિદ્ધ જલહી પ્રાપ્ત કરવા માટે, પૂર્વિચાર્ય પ્રણીત પૂજનએ એક વિશિષ્ટ કારણ છે. એવા હેતુથીજ શ્રીમહૃ યરોવિજયજી મહારાજનૃત નવપદજીની પૂજા અમેયે તેના ભાવાર્થ, વિરોધાર્થ અને નોટ સાથે તૈયાર કરી પ્રગટ કરેલ છે. સાથે શ્રી નવપદજીનું મંડલ તે તે પહોના વર્ષ—રંગ અને તેની સાથે, વિવિધ રંગ અને સાચી સૌનેરી શાલીની વેલ વગેરેથી તથા શ્રી નવપદજીનો યંત્ર કે જે આયંભીલ-એણા કરનારને પૂજન કરવા માટે ઉપયોગી છે, તે અને છથીએ ઉંચા આર્ટ્ટેપર ઉપર મોટો ખર્ચ કરી ધણ્યા સુંદર સુરોલિત અને મનોહર બનાવી આ મંથમાં દાખલ કરવામાં આવેલ છે. આ સાથે શ્રી સિક્ષયક્ષુ મહારાજનું આરાધન કેમ થાય, તેના સંપૂર્ણ કિયાવિધિ, ચૈત્યવંદન, સ્તવનો, સ્તુતિએ અને સાથે શ્રીમાનું પરમવિજયજી મહારાજ અને શ્રીમાનું આત્મારાજ મહારાજનૃત નવપદજી પૂજનએ દાખલ કરેલ છે. ઉંચા એન્ટ્રીક પેપર ઉપર ગુજરાતી સુંદર જુદા જુદા ટાઈપોથી છપાવી ઉંચા કપડાના બાધડીગથી અલંકૃત કરેલ છે. આ મંથનું નામ જ નામ પવિત્ર અને પ્રાતઃસમરણીય છે ત્યા તેની ઉપયોગીતા અને આરાધના માટે તો કહેબું શું? શ્રી નવપદજી આરાધનના જ્ઞાસુ અને ખપી માટે આ એક ઉત્તમ કૃતિ છે. અને તેમાં ગુરુમહારાજની છથી, નવપદજી મહારાજનું મંડલ ને મંત્ર આ શુકમાં દાખલ કરેલ હોઈ આ મંથ વાંચનારને તેની અપૂર્વ રચના જથ્યાયા સિવાય રહે રહું નથી. આ માટે વધારે લખવા કરતાં તેનો ઉપયોગ કરવા ના સુયના કરીયે છીએ. કિંમત જ્ઞા ૧-૪-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

Reg. No. B. 431.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

હર માસની ખૂણી માચે પ્રગટ થતું માસિક પત્ર.

પુ. ૩૦ સું. વીર સં. ૨૪૫૮. માઝ. આત્મ સં. ૩૭. અંક ૭ મો.

સાચું સ્વહેશી.

“પરદેશી માલ ખરીદવાથી દેશનું નાણું જેમ પરદેશોમાં ચાલ્યું જાય છે, એમજ મીલનું કાપડ લેવાથી ગરીબોનો પૈસો એક કરોડપતિના બંગલા, મોટર અને મિજલસોમાં ચાલ્યો જાય છે; જ્યારે શુદ્ધ ખાઈ ખરીદવામાં ખર્ચાતો પૈસો સીધે સીધે જેડુત, કાંતનારી બાઇ, ગરીબ પીંબરા અને ભૂખે ભરતા વણુકરોને ચેટનો ખાડા પૂરવા માટેની જીવાર ખરીદવામાં કામ લાગે છે. આ સત્ય જેને સમજય તે ખાદી પહેરે અને સ્વહેશી પ્રચારકો લાખોપતિના ઘર ભરવામાં નહિ પણ ગામડાંના ગરીબ જેડુતોને અને કારીગરોને રોટલાનો દુષ્કડો મેળવી આપવાના પુષ્ય કાર્યમાં ચોતાની બુદ્ધિ અને શક્તિ ખપાવે ”.

એક ‘લોક સેવક’ની નિત્ય નોંધમાંથી.